

JAARVERSLAG

VAN DE

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

VOOR HET JAAR **2013**

BEKNOPTTE TEKST

Het voorliggende activiteitenverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in uitvoering van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken de eer heeft neer te leggen, is het negenenveertigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

Overeenkomstig artikel 55 van diezelfde wet (artikel 62 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken – hieronder SWT) wordt het aan het Parlement overgezonden door de minister van Binnenlandse Zaken.

ALGEMEENHEDEN

1. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE

Nederlandse afdeling

Vaste leden

mevrouwen
H. DE BAETS

T. DEKENS
de heren
E. VANDENBOSSCHE, ondervoorzitter¹

S. UTSI

P. VANDENBUSSCHE

Plaatsvervangende leden

de heer
F. JUDO
mevrouw
E. NEIRINCK
de heer
C. CLOOTS
mevrouw
A. BUGGENHOUT
de heer
J.-M. VAN EXEM

Franse afdeling

Vaste leden

de heren
S. VAN OMMESLAEGHE
C. VERBIST, ondervoorzitter
mevrouw
C. HERMANUS
de heer
P. VERWILGHEN
mevrouw
V. DUMOULIN

Plaatsvervangende leden

de heren
T. MERCKEN
C. T'SAS
mevrouw
D. GUSTIN
de heer
Q. HAYOIS
mevrouw
M. LAURENT

Duitstalig lid

Vast lid

de heer
M. HENN

Plaatsvervangend lid

mevrouw
U. COOLS

Tot 9 oktober 2013 werd het voorzitterschap van de Commissie afwisselend waargenomen door de respectieve ondervoorzitters van de Nederlandse en de Franse afdeling, meer bepaald de heer E. VANDENBOSSCHE voor de Nederlandse en de heer P. VERWILGHEN voor de Franse afdeling. Bij beslissing van 10 oktober 2013 van de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd de heer E. VANDENBOSSCHE aangesteld als voorzitter van de Commissie, vanaf welke datum hij het voorzitterschap uitoefende.

B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

De administratieve dienst werd geleid door de heer L. RENDERS, adviseur van de Nederlandse taalrol.

¹ Tot 9 oktober 2013

De heer L. RENDERS nam het ambt waar van secretaris van de verenigde afdelingen van de VCT, alsook van de Nederlandse afdeling. Als verslaggever fungeerde eveneens de heer L. RENDERS.

2. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 2013 hebben de verenigde vergaderingen zestien zittingen gehouden.

De werkzaamheden van de verenigde afdelingen worden in deel één van dit verslag behandeld.

De werkzaamheden van de Nederlandse en van de Franse afdeling worden in de delen twee en drie van dit verslag behandeld.

Het jaarverslag omvat een overzicht van de adviezen omtrent bij haar ingediende klachten die door de VCT in de loop van 2013 werden uitgebracht. In dit jaarverslag wordt ook een uitgebreid overzicht gegeven van het onderzoek van de VCT naar de wijze waarop, in de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de taalkaders worden nageleefd.

Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Verenigde afdelingen				
<i>Ingediende zaken</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	-	-	-	-
F	17	45	-	62
N	13	95	-	108
D	-	1	-	1
Totaal	30	141	-	171
<i>Uitgebrachte adviezen (1)</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	2	-	-	2
F	21	33	-	54
N	12	59	-	71
D	-	2	-	2
Totaal	35	94	-	129

Nederlandse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	-	8	-	8
Behand. zaken (1)	-	7	-	7
Totaal	-	15	-	15

Franse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	-	-	-	-
Behand. zaken	--	-	-	-

(1) Dit betreft eveneens zaken die tijdens de vorige jaren werden ingediend.

RECHTSPRAAK

De hieronder samengevatte adviezen werden voor het merendeel goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt (bij het adviesnummer) alleen daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld, en slechts voor zover dat betrekking heeft op de grond van de zaak.

[<>1N], [<>1F] staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;

[><1N], [><1F] staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.

DEEL EEN

**VERSLAG VAN DE VERENIGDE
AFDELINGEN**

1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

DIENSTEN EN ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT

– **NATURAWAL vzw:**

versturen van een in het Frans gestelde brief aan een Franstalig inwonster van 1190 Brussel waarop haar adres in het Nederlands vermeld stond.

Naturawal is een vereniging zonder winstoogmerk die opgericht werd door de Waalse milieufederatie *Fédération Inter Environnement Wallonie*, de Waalse federatie van landbouw *la Fédération wallonne de l'Agriculture*, de Waalse vereniging van Bos-, Land- en Natuureigenaars *NTF – Propriétaires ruraux de Wallonie*, en de Waalse vereniging voor steden en gemeenten *l'Union des Villes et des Communes*.

Zij is belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid, van de SWT.

Zij is onderworpen aan de SWT behalve voor wat de organisatie van de diensten betreft, het statuut van de personeelsleden en de door hen verworven rechten.

Overeenkomstig artikel 36 van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn de diensten van de Waalse regering waarvan de werkkring het ganse ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest bestrijkt, voor de betrekkingen met de particulieren, onderworpen aan de taalregelingen die door de SWT worden opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten van hun ambtsgebied.

Bovendien kunnen zij zich, naar analogie van artikel 12 van de SWT, tot de inwoners van een ander taalgebied wenden in de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Naturawal stuurde terecht een in het Frans gestelde brief aan de klaagster.

De gegevens van de klaagster waren echter enkel in het Nederlands gesteld.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dienen echter alle vermeldingen die op een document voorkomen in de taal van het document zelf gesteld te zijn, in casu in het Frans.

(Advies 44.020 van 11 januari 2013)

– **SABAM:**

sturen van eentalig Nederlandse brieven aan de *Union Remersdaeloise* en aan de harmonie *Sainte-Geneviève* te 3791 Remersdaal.

Sabam is een vennootschap voor het beheer van de rechten, bedoeld in Hoofdstuk VII (artikelen 65 tot 78ter) van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten. De bepalingen van dat hoofdstuk zijn van toepassing op al wie de bij deze wet erkende rechten int of verdeelt voor rekening van verschillende rechthebbenden (artikel 65). Het beheer moet worden waargenomen door een vennootschap met rechtspersoonlijkheid en beperkte aansprakelijkheid (artikel 65bis) en de vennootschappen die hun activiteiten in België willen uitoefenen, moeten een vergunning krijgen van de minister die bevoegd is voor het auteursrecht (artikel 67). Bij ministerieel besluit van 1 september 1995 werd Sabam gemachtigd om als beheersvennootschap van rechten haar werkzaamheden op het nationale grondgebied uit te oefenen.

Dit betekent dat Sabam beschouwd dient te worden als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het algemeen belang, in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid van de SWT (cf. advies 30.188 van 24 september 1998, 30.238/30.335 van 8 oktober 1998 en 42.051 van 21 mei 2010).

Bijgevolg is zij, in het kader van die taak, ertoe gehouden om de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken na te leven in haar betrekkingen met de particulieren en de openbare diensten, alsook voor de berichten en mededelingen aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 1, § 2, van de SWT, is de bovengenoemde vennootschap wel niet onderworpen aan de bepalingen van de SWT die betrekking hebben op de organisatie van de diensten, op de rechtspositie van het personeel en op de door dit laatste verkregen rechten.

Als vennootschap waarvan de werkkring het ganze land bestrijkt, dient Sabam, overeenkomstig de bepalingen van artikel 41, § 1, van de SWT, in haar betrekkingen met de particulieren gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de vennootschap de taalaanhorigheid van de klager kende, had zij de brief in het Frans moeten sturen.

(Advies 44.014-45.010 van 22 maart en 19 april 2013)

– **Brusselse huisvestingsmaatschappij "Anderlechtse Haard":
eentalig Frans bericht aan de huurders.**

Brusselse huisvestingsmaatschappijen zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad (cf. adviezen 25.140 van 15 december 1994, 28.011 van 29 februari 1996 en 29.270V van 28 januari 1999).

Met toepassing van artikel 1 § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid, van de SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve voor wat betreft de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (cf. advies 21.176 van 7 juli 1990).

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Het aangeklaagde bericht diende in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.

(Advies 45.031 van 24 mei 2013)

– **Erkend examencentrum voor het behalen van het rijbewijs te 1140 Evere:
sturen van een attest van slagen aan een Franstalige waarvan de
voorzijde in het Frans en de achterzijde in het Nederlands gesteld was.**

De erkende centra voor de organisatie van de theoretische en praktische examens met het oog op het behalen van het rijbewijs dienen beschouwd te worden als diensten in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid, en § 2, eerste lid, van de SWT, in casu rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (cf. advies 42.122 van 22 juni 2011).

De SWT zijn er op van toepassing binnen het kader en de perken van de hen opgedragen taak. Het in de klacht bedoelde centrum betreft de inwoners van de gemeenten uit Brussel-Oost alsook de gemeenten van de ooststrand (Kraainem, Wezembeek-Oppem, Tervuren, Overijse, Hoeilaart) en zijn werkkring bestrijkt gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad alsook gemeenten van het Nederlandse taalgebied.

Het betreft een gewestelijke dienst bedoeld door de bepalingen van artikel 35, § 1, b), die onderworpen is aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn en die, overeenkomstig artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 45.073 van 13 december 2013)

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. **SWT NIET VAN TOEPASSING**

- **Gemeente Voeren:**
aannemen van de Nederlandse straatnamen "Born" en "Einde" zonder Franse vertaling.

Conform artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT, worden in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans gesteld.

Sommige benamingen met een geschiedkundig of folkloristisch karakter, of die plaatsnamen of bijnamen zijn, zijn echter niet vertaalbaar zonder hun eigenheid te verliezen (cf. advies 26.151 van 10 november 1995, 35.044 van 10 april 2003, 25.076 van 30 december 1993 en 40.134 van 21 november 2008).

Wat de twee betwiste straatnamen "Born" en "Einde" betreft, verklaart de VCT zich terzake onbevoegd. Zij meent dat dit probleem onder de bevoegdheid van de Koninklijke Commissie voor Toponymie en Dialectologie valt.

(Advies 44.046 van 11 januari 2013)

- **DPD Belgium:**
DPD liet een eentalig Frans bericht bij een Nederlandstalige inwoner van Schaarbeek in verband met de levering van een pakket.

Uit onderzoek blijkt dat de vennootschap DPD (Belgium) NV een private onderneming is en niet onder de toepassing valt van artikel 1, § 2, tweede lid, van de SWT, betreffende de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

De VCT is terzake onbevoegd.

(Advies 45.052 van 28 juni 2013)

- **Academisch Ziekenhuis van de Vrije Universiteit Brussel:**
afleveren van eentalig Nederlandse betalingsuitnodiging en detail van de prestaties aan een Franstalige patiënt.

Het academisch ziekenhuis van de Nederlandstalige Vrije Universiteit Brussel wordt, net als het academisch ziekenhuis van de Franstalige *Université Libre de Bruxelles* (Erasmusziekenhuis te Anderlecht) niet als een openbaar ziekenhuis beschouwd.

Het is in principe niet onderworpen aan de SWT.

Deze ziekenhuizen, die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gevestigd zijn, vallen echter onder de toepassing van de taalwet (artikel 1, § 1, tweede lid) wanneer zij belast zijn met een openbare opdracht die de grenzen van een privéonderneming te buiten gaat en hen door de wet of de openbare machten een taak werd toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Dit is met name het geval bij de organisatie van een door de bevoegde overheidsdienst erkende spoeddienst en/of een Medische Urgentie Group (MUG).

Uit de klacht kan niet worden afgeleid dat de hospitalisatie van de klachtindiener in het UZ Brussel omwille van een discus herniaoperatie, in het raam van de dringende medische hulpverlening plaatsvond. Het ziekenhuis heeft hieromtrent evenmin enige informatie vrijgegeven.

(Advies 45.084 van 18 oktober 2013)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

- **Gerechtsdeurwaarder in Duitse taalgebied:**
dient een gerechtsdeurwaarder of zijn afgevaardigde Duits te spreken wanneer hij aan een Duitstalige in het Duitse taalgebied een gerechtsbrief van de Duitstalige rechtbank van Eupen afgeeft en dient het adres op de omslag van deze brief eveneens in het Duits te zijn gesteld?

Een gerechtsbrief is een officiële brief waarmee een kennisgeving gebeurt uitgaande van de rechtbank of het parket en maakt deel uit van de gerechtelijke procedure die onder de toepassing valt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken. Aangezien de VCT enkel bevoegd is voor het toezicht op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is zij niet bevoegd uitspraak te doen.

(Advies 45.009 van 19 april 2013)

- **Parket van de Procureur des Konings van de Rechtbank van Brussel:**
sturen van Franstalige brief aan Nederlandstalige particulier.

De brief houdt een voorstel in tot onmiddellijke inning en is een gerechtelijke handeling. De proceshandelingen worden, wat het taalgebruik betreft, beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken. Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT in deze niet bevoegd.

(Advies 45.153 van 22 november 2013)

2. HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIËRARCHIE EN TAALKADERS

a) Algemeenheden

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 2013 hebben de verenigde afdelingen van de VCT drie adviezen aangaande ontwerpen van koninklijk besluit tot vaststelling van trappen van de hiërarchie uitgebracht. Het betrof de graden van het personeel van de volgende diensten:

- Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie (advies 45.082 van 5 juli 2013);
- Administratief personeel van de Raad van State (advies 45.178 van 13 december 2013);
- Huisvestingsmaatschappij van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (advies 44.106 van 19 april 2013).

Over dezelfde periode bracht ze vierentwintig adviezen aangaande ontwerpen van taalkaders uit. Ze betroffen de volgende besturen:

- Instituut voor Natuurwetenschappen (advies 44.105 van 11 januari 2013);
- Fonds voor Beroepsziekten (advies 44.102 van 11 januari 2013);
- Nationale Plantentuin van België (advies 44.097 van 18 januari 2013);
- FOD Buitenlandse Zaken (advies 44.119 van 18 januari);

- Federale Politie (advies 44.099 van 18 januari 2013);
- Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (advies 44.103 van 18 januari 2013);
- Paleis voor Schone Kunsten (advies 44.116 van 18 januari 2013);
- FOD P&O (avis 45.003 du 1er mars 2013);
- Federale Overheidsdienst Informatie- en Communicatietechnologie (advies 44.120 van 1 maart 2013);
- Huisvestingsmaatschappij van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (advies 44.106 van 19 april 2013);
- Brussels Instituut voor Milieubeheer (advies 45.025 van 7 juni 2013);
- Federale Politie (advies 45.070 van 28 juni 2013);
- Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (advies 45.067 van 28 juni 2013);
- Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (advies 45.066 van 5 juli 2013);
- Sociaal Economische Raad (advies 45.053 van 28 juni 2013);
- FOD Economie (advies 45.005 van 5 juli 2013);
- Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie (advies 45.082 van 5 juli 2013);
- Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (advies 45.094 van 13 september 2013);
- Rijksdienst voor Pensioenen (advies 45.092 van 13 september et 18 oktober 2013);
- Centrale diensten van de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen (advies 45.051 van 22 november 2013);
- Gewestelijk Agentschap voor Netheid (advies 45.104 van 22 november 2013);
- Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (advies 45.117 van 22 november 2013);
- FOD Mobiliteit en Vervoer (advies 45.143 van 13 december 2013);
- Administratief personeel van de Raad van State (advies 45.178 van 13 december 2013).

2. TOEZICHT EN NALEVING VAN DE TAALKADERS

De VCT heeft, zoals ieder jaar, toezicht uitgeoefend op de naleving van de taalverhoudingen van de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dat toezicht ging over de daadwerkelijke Nederlands-Franse personeelsbestanden per 1 maart 2013.

De volgende besturen zijn rechtstreeks betrokken bij dit onderzoek.

1. Hulp- en Voorzorgkas voor Zeevarenden
2. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium
3. Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten
4. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
5. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
6. Fonds voor Arbeidsongevallen
7. Administratief personeel van de Raad van State
8. Nationale Delcrederedienst
9. Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof
10. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – Net Brussel
11. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis
12. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
13. Fonds voor Beroepsziekten
14. Nationale Bank van België
15. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
16. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
17. Nationaal Geografisch Instituut
18. FOD Binnenlandse Zaken
19. FOD Personeel en Organisatie
20. FOD Financiën

21. FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg
22. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
23. Centrum voor Informatica voor het Brusselse Gewest
24. -
25. FOD Justitie
26. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
27. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
28. Nationale Loterij
29. Paleis voor Schone Kunsten
30. Brussels Instituut voor het Milieubeheer
31. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
32. Rijksdienst voor Pensioenen
33. Pensioendienst voor de Overheidssector
34. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie
35. Haven van Brussel
36. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
37. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis
38. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen
39. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten
40. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën
41. FOD Kanselarij van de Eerste Minister
42. Hoge Raad voor de Middenstand en KMO's
43. Federaal Planbureau
44. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
45. Nationale Arbeidsraad
46. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling
47. Binnenlandse Zaken – Centrale diensten van de Federale Politie en Algemene Inspectie van de Federale Politie en van de Lokale Politie
48. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
49. Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden
50. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
51. Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid
52. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp
53. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
54. Bureau voor Normalisatie
55. FOD Sociale Zekerheid
56. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie
57. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek
58. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België
59. POD Wetenschapsbeleid en wetenschappelijke instellingen
60. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen
61. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
62. Algemeen Rijksarchief
63. Koninklijke Bibliotheek van België
64. Koninklijk Meteorologisch Instituut
65. Regie der Gebouwen
66. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen
67. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
68. FOD Mobiliteit en Vervoer
69. Controledienst voor de Ziekenfondsen
70. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie
71. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
72. Koninklijk Observatorium van België
73. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
74. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg
75. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet
76. FOD Budget en Beheercontrole
77. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
78. FOD Informatie- en Communicatietechnologie
79. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

- 80. Buitendiensten van het Bestuur Strafinrichtingen (gevangenissen Vorst en Sint-Gillis)
- 81. Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid – Louis Pasteur
- 82. Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie
- 83. Ministerie van Landsverdediging
- 84. POD Duurzame Ontwikkeling
- 85. POD Maatschappelijke Integratie
- 86. Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- 87. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
- 88. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
- 89. Agentschap voor Buitenlandse Handel
- 90. Nationaal Orkest van België
- 91. Veiligheid van de Staat
- 92. Enig kantoor van Douane en Accijnzen
- 93. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle
- 94. Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie
- 95. Innoviris

Alle diensten hebben gereageerd door het meedelen van de gevraagde tabel, uitgezonderd de Regie der Gebouwen en de Haven van Brussel.

ONDERZOEK VAN DE N-F BESTANDEN PER 1 MAART 2013

Voor alle gecontroleerde besturen, op alle trappen van de hiërarchie, alle evenwichtsverstoringen vermelden die werden geconstateerd, is onmogelijk; enkel de meest significante evenwichtsverstoringen worden hieronder aangestipt.

Toestand in de FOD's

1. FOD Binnenlandse Zaken

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (3 N – 4 F), alsook op de 2^e trap (56 N – 53 F).

Op de lagere trappen (verhouding 52,69% N – 47,31% F) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (688 N – 673 F, zegge een verhouding 50,55% N – 49,45% F), op de 4^e trap (499 N – 431 F, zegge een verhouding 53,66% N – 46,34% F), alsook op de 5^e trap (191 N – 169 F, zegge een verhouding 53,06% N – 46,94% F).

2. FOD Financiën

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 1^e trap (9 F – 11 N) en op de 2^e trap (104 F – 118 N).

Op de lagere trappen (verhouding 45,10% F – 54,90% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3e trap (944 F – 962 N, zegge een verhouding 49,42% F – 50,58% N).

3. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu

Geen opmerking.

4. FOD Mobiliteit en Vervoer

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 1e trap (1 F – 4 N) en één op de 2e trap (50 F – 46 N).

Op de lagere trappen (verhouding 41,97% F – 58,03% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3e trap (243 F – 295 N, zegge een verhouding 45,17% F – 54,83% N), en op de 5e trap (121 F – 142 N, zegge een verhouding 46% F – 54 % N).

5. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 3 N) alsook op de 2^e trap (72 F – 67 N)

6. FOD Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (39 F – 34 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49,39% F – 50,61% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (146 F – 123 N, zegge een verhouding 54,28% F – 45,72% N).

7. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (49 F – 52 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen 3^e trap (185 F – 156 N, zegge een verhouding 54,25% F – 45,75% N), op de 4^e trap (109 F – 121 N, zegge een verhouding 47,39% F – 52,61% N), alsook op de 5^e trap (86 F – 106 N, zegge een verhouding 44,79% F – 55,21% N).

8. FOD Justitie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 3 N) alsook op de 2^e trap (52 F – 49 N)

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (180 F – 195 N, zegge een verhouding 48% F – 52% N), alsook op de 5^e trap (179 F - 130 N, zegge een verhouding 57,92% F – 42,08% N).

9. FOD Arbeid, Werkgelegenheid en Sociaal Overleg

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (37 F – 39 N).

10. FOD voor Informatie- en Communicatietechnologie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 3 N) alsook op de 2^e trap (4 F – 9 N)

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (4 F – 5 N, zegge een verhouding 44,44% F – 55,56% N), op de 4^e trap (1 F – 5 N, zegge een verhouding 16,67% F – 83,33% N), alsook op de 5^e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

11. FOD Kanselarij van de Eerste Minister

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (13 F – 9 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49% F – 51% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (10 F – 18 N, zegge een verhouding 35,71% F – 64,29% N), en op de 5^e trap (35 F – 14 N, zegge een verhouding 71,42% F – 28,58% N).

12. FOD Budget en Beheerscontrole

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (1 F – 2 N) en op de 2^e trap (6 F – 8 N)

Op de lagere trappen (verhouding 48% F – 52% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (4 F – 8 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N).

Toestand in de Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid

1. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (12 F – 20 N – 3 F twt. – 2 N twt.).

2. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (19 F – 23 N – 1 F twt. – 5 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 45,80% F – 54,20% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (140 F – 191 N, zegge een verhouding 42,29% F – 57,71% N) en op de 5^e trap (87 F – 76 N, zegge een verhouding 56,86% F – 43,14% N).

3. Fonds voor Beroepsziekten

Op de lagere trappen (verhouding 47,50% N – 52,50% F) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (13 N – 20 F, zegge een verhouding 39,39% N – 60,61% F).

4. Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden

Geen opmerking.

5. Rijksinstituut voor Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 46,39% F – 53,61% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (41 F – 41 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), alsook op de 5^e trap (13 F – 11 N, zegge een verhouding 54,17% F – 45,83% N).

6. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten

Op de lagere trappen (verhouding 52,57% F – 47,43% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (60 F – 62 N, zegge een verhouding 49,18% F – 50,82% N), alsook op de 5^e trap (12 F – 14 N, zegge een verhouding 46,15% F – 53,85% N).

7. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 1 N twt.), alsook op de 2^e trap (1 F – 3 N).

Op de lagere trappen (verhouding 47,50% F – 52,50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (6 F – 5 N, zegge een verhouding 54,55% F – 45,45% N), op de 4^e trap (4 F – 6 N, zegge een verhouding 40% F – 60% N), alsook op de 5^e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

8. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (26 F – 31 N – 1 F twt. – 7 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 46,16% F – 53,84% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (188 F – 184 N, zegge een verhouding 50,53% F – 49,47% N), alsook op de 4^e trap (155 F – 200 N, zegge een verhouding 43,66% F – 56,34% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (45 F – 38 N, zegge een verhouding 54,21% F – 45,79% N).

9. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (2 F – 1 N), alsook op de 2^e trap (9 F – 8 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 54% F – 46% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (33 F – 42 N, zegge een verhouding 44% F – 56% N).

10. Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (3 F – 3 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 60,18% F – 39,82% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (22 F – 16 N, zegge een verhouding 57,89% F – 42,11% N), alsook op de 5^e trap (12 F – 5 N, zegge een verhouding 70,59% F – 29,41% N).

11. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F - 1 N), alsook op de 2^e trap (3 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

12. Rijksdienst voor Pensioenen

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (1 F – 3 N) en op de 2^e trap (21 F – 14 N – 2 F twt. – 5 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 46,41% F – 53,59% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (95 F – 84 N, zegge een verhouding 53,07% F – 46,93% N).

13. Rijksdienst voor de Jaarlijkse vakantie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 43,28% F – 56,72% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (21 F – 31 N, zegge een verhouding 40,38% F – 59,62% N), alsook op de 4^e trap (53 F – 61 N, zegge een verhouding 46,49% F – 53,51% N).

Toestand in de andere federale centrale diensten

1. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën

Geen opmerking.

2. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (2 F – 2 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F - 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (12 F – 10 N, zegge een verhouding 54,55% F – 45,45% N), alsook op de 5^e trap (14 F – 12 N, zegge een verhouding 53,85% F – 46,15% N).

3. Nationale Loterij

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (3 F – 3 N – 0 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47,77% F – 52,23% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (44 F – 57 N, zegge een verhouding 43,56% F – 56,44% N), alsook een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (122 F – 120 N, zegge een verhouding 50,41% F – 49,59% N).

4. Administratief personeel van de Raad van State

Op de lagere trappen (verhouding 50% N – 50% F) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (2 N – 1 F, zegge een verhouding 66,67% N – 33,33% N), op de 8^e trap (3 N – 4 F, zegge een verhouding 42,86% N – 57,14% F), alsook op de 11^e trap (2 N – 1 F, zegge een verhouding 66,67% N – 33,33% F).

N.B.: de taalkaders van het administratief personeel van de Raad van State zijn niet meer geldig sinds 30/11/12. Op 14 maart 2013 werd een brief gestuurd waarin zij verzocht werden om zo snel mogelijk nieuwe taalkaders in te dienen.

5. Federaal Planbureau

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (11 F – 17 N, zegge een verhouding 39,29% F – 60,71% N), op de 4^e trap (5 F – 1 N, zegge een verhouding 83,33% F – 16,67% N), alsook op de 5^e trap (4 F – 2 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

6. Pensioendienst voor de Overheidssector

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1e trap (0 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 45,56% F – 54,44% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5e trap (34 F – 32 N, zegge een verhouding 51,52% F – 48,48% N).

7. Paleis voor Schone Kunsten

Geen opmerking (geen taalkaders).

8. Raadgevend Comité voor Bio-Ethiek

Geen opmerking.

9. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers

Op de lagere trappen (verhouding 48,25% F – 51,75% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3e trap (67 F – 62 N, zegge een verhouding 51,93% F – 48,07% N) en op de 5e trap (7 F – 4 N, zegge een verhouding 63,63% F – 36,37% N).

10. Controledienst voor de Ziekenfondsen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.) en op de 2^e trap (3F – 2N).

Op de lagere trappen (verhouding 46,71% F – 53,29% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (3 F – 2 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N) en op de 5^e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding van 66,67% – 33,33% N).

11. Nationale Arbeidsraad

Geen opmerking.

12. Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Op de lagere trappen (verhouding 44,45% F – 55,55% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (15 F – 15 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N) en op de 6^e trap (6 F – 4 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N).

13. Nationaal Orkest van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F - 50% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (2 F – 4 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N), alsook op de 4^e trap (3 F – 0 N, zegge een verhouding 100% F - geen N).

14. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (3 F – 2 N).

Op de lagere trappen (verhouding 45% F – 55% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (11 F – 12 N, zegge een verhouding 47,83% F – 52,17% N).

15. Nationale Delcrederedienst

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (3 F – 3 N – 2 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (20 F – 12 N, zegge een verhouding 62,50% F – 37,50% N).

16. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (13 F – 17 N – 1 F twt. – 3 N twt.).

17. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 2 N) alsook op de 2^e trap (18 F – 21 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (5 F – 2 N, zegge een verhouding 71,43% F – 28,57% N), alsook op de 4^e trap (2 F – 3 N, zegge een verhouding 40% F – 60% N).

18. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (19 F – 19 N – 0 F twt. – 4 N twt.).

19. Administratief Personeel van het Grondwettelijk Hof

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 2 N) en op de 2^e trap (7 F – 9 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (8 F – 6 N, zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N) en op de 5^e trap (2 F – 4 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N).

20. POD Maatschappelijke Integratie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (5 F – 3 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50,50% F – 49,50% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (6 F – 10 N, zegge een verhouding 37,50% F – 62,50% N).

21. POD Duurzame Ontwikkeling

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (5 F – 6 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (1 F – 0 N).

22. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 53,38% F – 46,62% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (3 F – 3 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), alsook op de 5^e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

23. Veiligheid van de Staat

Geen opmerking.

24. Personeel van de Strafinrichtingen van Vorst en Sint-Gillis

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (7 F – 8 N).

Op de lagere trappen (verhouding 73,65% F – 26,35% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (81 F – 35 N, zegge een verhouding 69,83% F – 30,17% N) en op de 4^e trap (546 F – 292 N, zegge een verhouding 65,16% F – 34,84% N).

25. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (5 F – 4 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49,30% F – 50,70% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (8 F – 12 N, zegge een verhouding 40% F – 60% N).

26. Enig Bureau der Douane en Accijnzen

Op de lagere trappen (verhouding 32,90% F – 67,10% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (18 F – 26 N, zegge een verhouding 40,91% F – 59,09% N).

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (2 F – 16 N, zegge een verhouding 11,11% F – 88,89% N), alsook op de 5^e trap (4 F – 14 N, zegge een verhouding 22,22% F – 77,78% N).

27. Wetenschappelijk Instituut Volkgezondheid

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (31 F – 38 N, zegge een verhouding 44,93% F – 55,07% N), op de 5^e trap (14 F – 8 N, zegge een verhouding 63,64% F – 36,36% N), alsook op de 6^e trap (32 F – 18 N, zegge een verhouding 64% F – 36% N).

28. Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (2 F – 5 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 41,9% F – 58,1% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (6 F – 15 N, zegge een verhouding 28,57% F – 71,43% N) en op de 4^e trap (17 F – 8 N, zegge een verhouding 68% F – 32% N).

29. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen

Op de lagere trappen (verhouding 41,70% F – 58,30% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (9 F – 6 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N).

30. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N – 1 F twt. – 0 N twt.), alsook op de 2^e trap (0 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (15 F – 17 N, zegge een verhouding 46,88% F – 53,12% N), alsook op de 5^e trap (9 F – 7 N, zegge een verhouding 56,25% F – 43,75% N).

31. Nationaal Geografisch Instituut

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 1 N), alsook op de 2^e trap (3 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (64 F – 57 N, zegge een verhouding 52,89% F – 47,11% N), op de 4^e trap (19 F – 22 N, zegge een verhouding 46,34% F – 53,66% N), alsook op de 5^e trap (21 F – 19 N, zegge een verhouding 52,50% F – 47,50% N).

32. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie

Op de lagere trappen (verhouding 47,12% F – 52,88% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (15 F – 11 N, zegge een verhouding 57,69% F – 42,31% N), op de 4^e trap (20 F – 25 N, zegge een verhouding 44,44% F – 55,56% N), alsook op de 5^e trap (8 F – 14 N, zegge een verhouding 36,36% F – 63,34% N).

33. Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 2 N – 1 F twt. – 0 N twt.), alsook op de 2^e trap (2 F – 0 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 62,50% F – 37,50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (33 F – 18 N, zegge een verhouding 64,71% F – 35,29% N), alsook op de 5^e trap (9 F – 7 N, zegge een verhouding 56,25% F – 43,75% N).

34. Ministerie van Landsverdediging

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (7 F – 8 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49,49% F – 50,51% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (14 F – 18 N, zegge een verhouding 43,75% F – 56,25% N), op de 4^e trap (22 F – 21 N, zegge een verhouding 51,16% F – 48,84% N), alsook op de 5^e trap (11 F – 10 N, zegge een verhouding 52,38% F – 47,62% N).

35. Federale Controle- en Evaluatiecommissie Euthanasie

Geen opmerkingen.

36. Buitenlandse Handel

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (12 F – 9 N, zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N) en een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (9 F – 5 N, zegge een verhouding 64,28% F – 35,72% N).

37. Hoge Raad voor Zelfstandigen en KMO

Op de lagere trappen (verhouding 48,50% F – 51,50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (66,67% F – 33,33% N).

38. Nationale Bank van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (40 F - 35 N – 9 F twt. – 19 N twt.).

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er op de 2^e trap (verhouding 46,50% F – 53,50% N) een evenwichtsverstoring (236 F – 230 N, zegge een verhouding 50,64% F – 49,36% N).

Op de lagere trappen (verhouding 46,50% F – 53,50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (88 F – 115 N, zegge een verhouding 43,34% F – 56,66% N).

39. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Op de lagere trappen (verhouding 40% F – 60% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (20 F – 14 N, zegge een verhouding 58,82% F – 41,18%

40. Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten

Op de lagere trappen (verhouding 46,75% F – 53,25% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (15 F – 24 N, zegge een verhouding 38,46% F – 61,54% N), op de 5^e trap (10 F – 17 N, zegge een verhouding 37,04% F – 62,96% N), alsook op de 6^e trap (4 F – 0 N).

Toestand in de POD Wetenschapsbeleid en in bepaalde wetenschappelijke instellingen

1. POD Wetenschapsbeleid

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (3 F – 1 N), alsook op de 2^e trap (18 F – 24 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50,68% F- 49,32% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (16 F – 9 N, zegge een verhouding 64% F – 36% N).

2. Algemeen Rijksarchief te Brussel

Op de lagere trappen (verhouding 50,03% F – 49,96% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (30 F – 26 N, zegge een verhouding 53,57% F – 46,43% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (16 F – 9 N, zegge een verhouding 64% F – 36% N).

3. Koninklijke Bibliotheek van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (0 F – 0 N – 1 F twt. – 0 N twt.), alsook op de 2^e trap (3 F – 2 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (48 F – 43 N, zegge een verhouding 52,74% F – 47,26% N), alsook op de 5^e trap (35 F – 45 N, zegge een verhouding 43,75% F – 56,25% N).

4. Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N), alsook op de 2^e trap (6 F – 9 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er evenwichtsverstoringen op de 5^e trap (41 F – 31 N, zegge een verhouding 56,94% F – 43,06% N).

5. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 40% F – 60% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (68 F – 67 N, zegge een verhouding 50,37% F – 49,63% N), alsook op de 5^e trap (19 F – 31 N, zegge een verhouding 38% F – 62% N).

6. Belgisch Instituut voor Ruimte-Aëronomie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (0 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (3 F – 4 N, zegge een verhouding 42,86% F – 57,14% N) alsook op de 5^e trap (2 F – 1 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

7. Koninklijk Meteorologisch Instituut van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (3 F – 2 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49,36% F – 50,63% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (10 F – 5 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

8. Koninklijke Sterrenwacht van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N), alsook op de 2^e trap (1 F – 1 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (4 F – 1 N, zegge een verhouding 80% F – 20% N).

9. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N), alsook op de 2^e trap (1 F – 1 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

10. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (3 F – 2 N).

11. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (0 F – 1 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (35 F – 18 N, zegge een verhouding 66,04% F – 33,96% N).

Toestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

1. Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Op de lagere trappen (verhouding 78% F – 22% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (3 F – 2 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N).

2. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (1F – 3N - 1 F twt. – 1 N twt.) en op de 2^e trap (5 F – 3 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 73,28% F – 26,72% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (9 F – 2 N, zegge een verhouding 81,81% F – 18,19% N) en op de 5^e trap (17 F – 3 N, zegge een verhouding 85% F – 15% N).

3. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – Brussel Net

Op de lagere trappen (verhouding 29,72% N – 70,28% F) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (8 N – 28 F, zegge een verhouding 22,22% N – 77,78% F) en op de 6^e trap (1 N – 4 F, zegge een verhouding 20% N – 80% F).

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 7^e trap (19 N – 116 F, zegge een verhouding 14,07% N – 85,93% F). Er is een evenwichtsverstoring op de 8^e trap (1 N – 3 F, zegge een verhouding 25% N – 75% F).

Er zijn belangrijke evenwichtsverstoringen op de 9^e trap (2 N – 30 F, zegge een verhouding 6,25% N – 93,75% F), op de 10^e trap (31 N – 186 F, zegge een verhouding 14,29% N – 85,71% F), alsook op de 12^e trap (90 N – 1776 F, zegge een verhouding 4,82% N – 95,18% F).

4. Centrum voor Informatica voor het Brussels Gewest

Geen opmerking.

5. Brussels Instituut voor Milieubeheer

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 71,46% F – 28,54% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 5^e trap (212 F – 60,7 N, zegge een verhouding 77,74% F – 22,26% N), op de 6^e trap (6 F – 3 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N), op de 7^e trap (82,5 F – 17 N, zegge een verhouding 82,91% F – 17,09% N) en op de 9^e trap (81,5 F – 18 N, zegge een verhouding 81,90% F – 18,10% N).

6. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (3 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 73,22% F – 26,78% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (6 F – 1 N, zegge een verhouding 85,71% F – 14,29% N), op de 5^e trap (44 F – 8 N, zegge een verhouding 84,61% F – 15,39% N), op de 6^e trap (10 F – 6 N, zegge een verhouding 62,50% F – 37,50% N), op de 7^e trap (11 F – 2 N, zegge een verhouding 84,61% F – 15,39% N), alsook op de 8^e trap (3 F – 0 N).

7. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (2 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 63% F – 37% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (2 F – 0 N), op de 4^e trap (10 F – 9 N, zegge een verhouding 52,63% F – 47,37% N), op de 5^e trap (9 F – 7 N, zegge een verhouding 56,25% F – 43,75% N), op de 7^e trap (6 F – 6 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), alsook op de 10^e trap (5 F – 1 N, zegge een verhouding 83,33% F – 16,67% N).

Opmerking: de taalkaders van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) zijn niet meer geldig sinds 24 mei 2012. De leidend ambtenaar van de GGC meldt in zijn brief van 20 maart 2013 dat de procedure om nieuwe taalkaders vast te stellen lopende is.

8. Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 2 N), en op de 2^e trap (5 F – 3 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 70,58% F – 29,42% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (24 F – 12 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N), op de 5^e trap (166 F – 77 N, zegge een verhouding 68,31% F – 31,69% N), op de 6^e trap (561 F – 226 N, zegge een verhouding 71,28% F – 28,72% N), en op de 7^e trap (14 F – 1 N, zegge een verhouding 93,33% F – 6,67% N).

9. Actiris

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (4 F – 1 N – 0 F – twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 71,90% F – 28,10% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (16 F – 3 N, zegge een verhouding 84,21% F – 15,79% N), op de 5^e trap (156 F – 47 N – 76,85% F – 23,15% N), op de 7^e trap (222 F – 69 N, zegge een verhouding 76,29% F – 23,71% N), op de 8^e trap (7 F – 2 N, zegge een verhouding 77,78% F – 22,22% N), op

de 9^e trap (138 F – 46 N, zegge een verhouding 75% F – 25% N), op de 11^e trap (40 F – 17 N, zegge een verhouding 70,17% F – 29,83% N), en op de 13^e trap (25 F – 2 N, zegge een verhouding 92,59% F – 7,41% N).

10. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (4 F – 3 N), op de 2^e trap (2 F – 0 N) en op de 3^e trap (31 F – 19 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 72,22% F – 27,78% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (60 F – 16 N, zegge een verhouding 78,95% F – 21,05% N), op de 7^e trap (205 F – 66 N, zegge een verhouding 75,65% F – 24,35% N), op de 8^e trap (29 F – 16 N, zegge een verhouding 64,44% F – 35,56% N), op de 10^e trap (6 F – 5 N, zegge een verhouding 54,55% F – 45,45% N), op de 11^e trap (104 F – 34 N, zegge een verhouding 75,36% F – 24,64% N), op de 12^e trap (1 F – 1 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), alsook op de 13^e trap (101 F – 28 N, zegge een verhouding 78,29% F – 21,71% N).

11. Brussels Instituut voor Onderzoek en Innovatie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N), alsook op de 2^e trap (2 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 74,04% F – 25,96% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (13 F – 3 N, zegge een verhouding 81,25% F – 18,75% N), alsook op de 5^e trap (0 F – 1 N).

3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Het onderzoek betrof eveneens de centrale administraties die niet, of niet meer, over taalkaders beschikken. De volgende besturen beschikten in 2013 niet over taalkaders:

- De volgende autonome overheidsbedrijven: De Post, Belgacom, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;
- Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel;
- Studiecendrum voor Kernenergie te Mol;
- Koninklijke Muntschouwburg;
- Belgische Technische Coöperatie;
- Belgocontrol;
- Paleis voor Schone Kunsten;
- Federaal Planbureau;
- Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium.

Het Bureau voor Normalisatie diende in 2013 een taalkaderdossier in.

De VCT zal in 2014 druk blijven uitoefenen op de diensten die niet over geldige taalkaders beschikken in 2013. Het gaat hier namelijk om een zware overtreding waarbij de ontstentenis van taalkaders de essentie zelf van de wet in vraag stelt.

CONCLUSIES

Wat de jaarlijkse controle 2013 betreft, kan, ten aanzien van de aanwezige bestanden op 1 maart 2013 gesteld worden dat de balans, wat de naleving van de taalkaders betreft, niet erg positief is.

De rechtvaardigingen die door de onderscheiden administraties aangevoerd worden, zijn van dezelfde orde als die welke reeds enkele jaren gebruikt werden.

Het gaat voornamelijk om de onderstaande:

- het ontbreken van kandidaten die voldoen aan de vereiste technische competenties;
- de nog lopende bevorderingsprocedures;
- de niet-vervanging van de natuurlijke afvloeiingen op de 3^e, 4^e en 5^e trap;
- de stopzetting van de aanwervingen om budgettaire redenen;
- de spreiding over verschillende jaren van de aanwervingen;
- het moeilijker vinden van Nederlandstalig personeel van niveau B wegens de betere verloning in de private sector;
- het aanvoeren van een historische oorzaak voor de evenwichtsverstoring;
- evenwichtsverstoringen bij het personeel van de 5^e trap bij meerdere diensten.

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **FOD Justitie:**
sturen van een interne, eentalig Nederlandse, mail aangaande de agenda en de notulen van een vergadering door de dienst voor het Strafrechtelijk Beleid.

Conform artikel 39, § 3, van de SWT, worden de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

In een vroeger advies van 19 oktober 2012, nr. 44.039, dat aan de Dienst voor het Strafrechtelijk Beleid van de FOD Justitie gestuurd werd, had de VCT geoordeeld dat de agenda's en notulen van de vergaderingen in beide talen, het Nederlands en het Frans, gesteld moesten zijn.

De tweetaligheid is eveneens gebruikelijk voor de nota's aangaande sommige punten van de agenda en notulen.

(Advies 45.090 van 18 oktober 2013)

C. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- **bpost:**
sturen van een eentalig Nederlandse brief aan het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Woluwe bestemd voor een Franstalige inwoner van Brussel.

Overeenkomstig artikel 39, § 1, van de SWT, gedragen de centrale diensten zich in hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, naar artikel 17, § 1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, vijfde en zesde lid, en B, eerste en derde lid, van genoemde bepaling.

Dit betekent dat de brief die gestuurd werd aan de gemeente Sint-Pieters-Woluwe ter attentie van een persoon, van wie de Franse taalrol bij bpost wel degelijk bekend is, in het Frans gestuurd had moeten worden.

Alle vermeldingen op de omslag hadden derhalve in het Frans gesteld moeten zijn.
(Advies 45.012 van 22 maart 2013)

– **Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen:**
sturen van Franstalige brief aan de gemeente Voeren.

Centrale diensten, zoals het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit de taalgrensgemeenten de taal van het gebied (artikel 39, § 2, tweede lid, van de SWT).
De aangeklaagde brief diende in het Nederlands te zijn gesteld.
(Advies 45.107 van 18 oktober 2013)

– **FOD Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Vreemdelingenzaken:**
sturen van Nederlandstalige brief met Franstalige vermeldingen aan de gemeente Voeren.

Centrale diensten gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit de taalgrensgemeenten de taal van het gebied (artikel 39, § 2, tweede lid, van de SWT).
De aangeklaagde brief diende uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.
(Advies 45.108 van 18 oktober 2013)

– **FOD Binnenlandse Zaken – Civiele Veiligheid:**
sturen van een elektronische nieuwsbrief "Focus nr. 32" in het Nederlands en het Frans aan de burgemeester van Sint-Pieters-Leeuw.

Centrale diensten, zoals de FOD Binnenlandse Zaken, gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied (artikel 39, § 2, van de SWT). Het vermelde elektronische bericht aan de burgemeester van Sint-Pieters-Leeuw, gemeente van het homogeen Nederlandse taalgebied, diende uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.
De klacht is derhalve gegrond.
De VCT neemt akte van de verklaring dat de dubbele verzending in het Frans en in het Nederlands veroorzaakt werd door een technisch probleem bij de actualisering van de lijst met bestemmingen en dat dit probleem intussen is rechtgezet.
(Advies 45.080 van 13 september 2013)

– **Dienst Vreemdelingenzaken / Gemeente Charleroi:**
betekening in het Nederlands van een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken aan een gevluchte kandidaat.

De asielaanvraag werd in het Nederlands gevoerd conform artikel 51/4, § 3, van de wet van 15 december 1980, terwijl de regularisatieaanvraag, op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980, in het Frans werd ingediend via de burgemeester van Charleroi.
De negatieve beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken werd in het Nederlands overgemaakt aan de klager via de burgemeester van Charleroi.
De wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 bevat taalbepalingen die de toepassing van de gecoördineerde wetten uitsluiten voor wat de proceduretaal ten gronde betreft.
Er dient dan ook een onderscheid gemaakt te worden tussen de inhoud en de vorm, met name, enerzijds, de beslissing met motivering van de administratieve overheid in het kader van de wet van 15 december 1980, en, anderzijds, de kennisgeving van deze beslissing door een plaatselijke overheid zoals onderstreept wordt door een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 3 mei 2013 (vertaling): "De Raad onderstreept dat er een

onderscheid gemaakt dient te worden tussen, enerzijds, de beslissing genomen door de administratieve overheid in antwoord op een aanvraag voor een verblijfsvergunning en, anderzijds, de instructies met betrekking tot de kennisgeving van deze beslissing die gestuurd worden aan de burgemeester van de verblijfplaats van de verzoekende partijen." Een arrest van de Raad van State van 5 maart 2013 (nr. 222.741) bevestigt deze interpretatie (vertaling): "het aangevallen arrest maakt een incorrecte toepassing van artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980, aangezien de tegenpartij (asielaanvrager) kennis kon nemen van de motieven en de inhoud van de akte in de taal die opgelegd werd door deze wetsbepaling (in casu het Frans);" en "dat de verzoeker (de Belgische Staat) de brief waarmee hij zich tot de burgemeester van Brugge wendde, met het oog op de betekening van de akte aan de verzoeker, in het Nederlands opstelde om te voldoen aan artikel 39, § 2, van de SWT, die van openbare orde zijn en aan de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten het gebruik van de taal van het gebied opleggen."

De VCT is enkel bevoegd voor wat de toepassing van de SWT betreft (advies nr. 30.285 van 18 maart 1999), in casu voor wat de voorwaarden van de kennisgeving van de beslissing betreft. Zij is onbevoegd voor wat het taalgebruik betreft overeenkomstig artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 aangaande de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken en de motieven ervan.

In casu zijn de instructies die gegeven werden aan de burgemeester van de gemeente Charerloi, die moest overgaan tot kennisgeving van de beslissing die door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen werd, in het Nederlands gesteld. De Dienst Vreemdelingenzaken is echter een centrale dienst zoals bedoeld in artikel 39, § 2, van de SWT, die in zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten, de taal van het gebied gebruikt, in casu het Frans.

(Advies 45.109 van 22 november 2013)

– **Vaste Commissie van de lokale politie:**
tweetalig e-mailbericht aan alle korpschefs, onder wie de korpschef van de politiezone Sint-Pieters-Leeuw.

Het e-mailbericht is te beschouwen als een betrekking van een centrale dienst (Vaste Commissie van de Lokale Politie) met de plaatselijke (één gemeente-politiezones) en gewestelijke (meer gemeenten-politiezones) diensten uit het Nederlandse, het Franse en Duitse taalgebied in de zin van artikel 39, § 2, van de SWT. Dit betekent dat de centrale diensten in die betrekkingen alleen de taal van het gebied gebruiken (zie adviezen 42.184 van 18 maart 2011, 43.050, 43.069 en 43.070 van 22 juni 2011, 45.013 van 21 juni 2013 en 45.080 van 13 september 2013). Voor wat de betrekkingen met de gewestelijke diensten en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad betreft, is artikel 39, § 1, van de SWT, van toepassing, dat verwijst naar artikel 17, § 1.

Het sturen van een tweetalig e-mailbericht aan de korpschefs van alle politiezones is strijdig met artikel 39, § 2, van de SWT.

(Advies 45.116 van 13 december 2013)

– **Kanselarij van de Eerste Minister:**
tweetalig e-mailbericht betreffende de officiële portretten van HH. MM. Koning en Koningin aan de gemeente Sint-Pieters-Leeuw.

Het e-mailbericht is te beschouwen als een betrekking van een centrale dienst (Kanselarij van de Eerste Minister) met een plaatselijke dienst uit het Nederlandse taalgebied (in casu de gemeente Sint-Pieters-Leeuw) in de zin van artikel 39, § 2, van de SWT. Het diende derhalve uitsluitend in het Nederlands aan de klachtindieners te worden toegestuurd (cf. adviezen 42.184 van 18 maart 2011, 43.050, 43.069 en 43.070 van 22 juni 2011, 45.013 van 21 juni 2013 en 45.080 van 13 september 2013).

(Advies 45.145 van 13 december 2013)

D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Nationale Delcrederedienst:

in een brief aan een voormalig Nederlandstalig personeelslid komt in de hoofding de Engelstalige vermelding "The Belgian Export Credit Agency" voor, alsmede onderaan de brief de uitsluitend Engelstalige tekst "ONDD is an autonomous public body with legal personality according to the provisions of the law of 31 august 1969".

De Nationale Delcrederedienst is een dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt en moet derhalve beschouwd worden als een centrale dienst in de zin van de SWT.

De VCT stelt vast dat in de briefhoofding het logo "ONDD – The Belgian Export Credit Agency" wordt gebruikt met onmiddellijk eronder "Office nationale du Ducroire" en "Nationale Delcrederedienst".

Gelet op het feit dat de Nationale Delcrederedienst onderworpen is aan de SWT, is hij, naar gelang het geval, hierdoor verplicht het Nederlands, Frans of Duits te gebruiken in zijn betrekkingen met particulieren. Hetzelfde geldt *mutatis mutandis* wat zijn mededelingen aan het publiek betreft. De identificatie van de Nationale Delcrederedienst, d.w.z. zijn benaming, maakt integraal deel uit van zijn mededelingen aan het publiek of betrekkingen met particulieren en dient derhalve in dezelfde ta(a)l(en) te gebeuren.

De VCT heeft evenwel bij herhaling aanvaard dat instellingen of openbare bedrijven die in een internationale en commerciële omgeving moeten opereren het Engels of Engelstalige benamingen kunnen gebruiken, met behoud van de benamingen in de talen voorgeschreven door de SWT (zie advies 42.112 van 18 november 2010 in verband met bpost).

Aangezien in het logo dat in de briefhoofding voorkomt de Engelstalige benaming van de instelling onmiddellijk wordt gevolgd door de Nederlandse en Franse benaming (deze twee benamingen worden onderaan de brief nog eens expliciet herhaald) en de Engelse benaming overigens dezelfde betekenis heeft als de Nederlandse en de Franse, acht de VCT de klacht op dit punt dan ook ongegrond.

Anderzijds stelt de VCT vast dat onderaan de brief de uitsluitend Engelstalige tekst voorkomt: "ONDD is an autonomous public body with legal personality according to the provisions of the law of 31 August 1939".

Deze eentalig Engelse vermelding is niet conform de SWT. Deze vermelding dient, naast de Engelstalige versie, eveneens in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld. De VCT acht de klacht op dit punt dan ook gegrond.

(Advies 44.108 van 28 juni 2013)

– Nationale Delcrederedienst:

sturen van rekeninguittreksel met Franstalige benaming van instelling aan voormalig Nederlandstalig personeelslid.

De VCT bevestigt haar advies 44.085 van 23 november 2012. Dit betekent dat de informatie betreffende de instelling die wordt vermeld op het rekeninguittreksel naar aanleiding van de betaling moet worden beschouwd als een betrekking met een particulier in de zin van de SWT. De centrale diensten maken overeenkomstig artikel 41 van de SWT voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen – Nederlands, Frans of Duits – waarvan de betrokkene zich heeft bediend. Het komt de instelling toe ervoor te zorgen dat de gegevens die door de bank BNP Paribas Fortis worden vermeld naar aanleiding van de betaling, in dit geval de identificatie van de dienst, uitsluitend in het Nederlands, zijnde de taal van het voormalig personeelslid, worden vermeld. Een tweetalige vermelding is niet noodzakelijk en zou trouwens ook niet conform de SWT zijn.

(Advies 44.110 van 28 juni 2013)

- **SABAM:**
sturen van eentalig Nederlandse brieven aan de *Union Remersdaeloise* en aan de harmonie *Sainte-Geneviève* te 3791 Remersdaal.

Sabam is een vennootschap voor het beheer van de rechten, bedoeld in Hoofdstuk VII (artikelen 65 tot 78ter) van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten. De bepalingen van dat hoofdstuk zijn van toepassing op al wie de bij deze wet erkende rechten int of verdeelt voor rekening van verschillende rechthebbenden (artikel 65). Het beheer moet worden waargenomen door een vennootschap met rechtspersoonlijkheid en beperkte aansprakelijkheid (artikel 65bis) en de vennootschappen die hun activiteiten in België willen uitoefenen, moeten een vergunning krijgen van de minister die bevoegd is voor het auteursrecht (artikel 67). Bij ministerieel besluit van 1 september 1995 werd Sabam gemachtigd om als beheersvennootschap van rechten haar werkzaamheden op het nationale grondgebied uit te oefenen.

Dit betekent dat Sabam beschouwd dient te worden als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het algemeen belang, in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid, van de SWT (cf. advies 30.188 van 24 september 1998, 30.238/30.335 van 8 oktober 1998 en 42.051 van 21 mei 2010).

Bijgevolg is zij, in het kader van die taak, ertoe gehouden om de wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken na te leven in haar betrekkingen met de particulieren en de openbare diensten, alsook voor de berichten en mededelingen aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 1, § 2, van de SWT, is de bovengenoemde vennootschap wel niet onderworpen aan de bepalingen van de SWT die betrekking hebben op de organisatie van de diensten, op de rechtspositie van het personeel en op de door dit laatste verkregen rechten.

Als vennootschap waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt, dient Sabam, overeenkomstig de bepalingen van artikel 41, § 1, van de SWT, in haar betrekkingen met de particulieren gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de vennootschap de taalaanhorigheid van de klager kende, had zij de brief in het Frans moeten sturen.

(Advies 44.014-45.010 van 22 maart en 19 april 2013)

- **Belgacom – Proximus:**
Franstalige gebruiker ontvangt informatieve, eentalig Nederlandse berichten op zijn GSM.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, zegge het Nederlands, het Frans of het Duits.

Aangezien de klager in de Belgacom-databank als Franstalige klant is opgenomen, hadden de hem toegestuurde berichten in het Frans gesteld moeten zijn.

(Advies 45.028 van 28 juni 2013)

- **Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten:**
sturen, door het Belgisch Centrum voor Farmacotherapeutische Informatie, van een Gecommentarieerd Geneesmiddelenrepertorium in een omslag met Nederlandstalig opschrift maar met Franstalig adres aan een Nederlandstalige arts gevestigd in Ganshoren.

Het BCFI is een vzw, erkend en gesubsidieerd door de overheid, en dient beschouwd te worden als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid, van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, met name van het Nederlands, het Frans of het Duits.

De taalaanhorigheid van de particulier was bekend, aangezien de inhoud van de verzending en de opschriften op de omslag in het Nederlands gesteld waren. Bijgevolg diende het adres van de particulier eveneens in het Nederlands op de omslag vermeld te worden.
(Advies 45.077 van 18 oktober 2013)

– **Belgacom:**
Nederlandstalige particulier ontving een eentalig Franse reclamefolder.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

Het sturen van een reclamefolder van Belgacom aan een klant is een betrekking van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, zegge het Nederlands, het Frans of het Duits. De klager had bijgevolg een Nederlandstalige folder moeten ontvangen.

(Advies 45.079 van 13 september 2013)

– **Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten:**
sturen, door het Belgisch Centrum voor Farmacotherapeutische Informatie, van een Gecommentarieerd Geneesmiddelenrepertorium in een omslag met Nederlandstalig opschrift maar met Franstalig adres aan een Nederlandstalige arts gevestigd in Sint-Jans-Molenbeek.

Het BCFI is een vzw, erkend en gesubsidieerd door de overheid, en is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid, van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, met name van het Nederlands, het Frans of het Duits.

De taalaanhorigheid van de particulier was bekend, aangezien de inhoud van de verzending en de opschriften op de omslag in het Nederlands gesteld waren. Bijgevolg diende het adres van de particulier eveneens in het Nederlands op de omslag vermeld te worden.

(Advies 45.081 van 18 oktober 2013)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **FOD Financiën:**
automatisch antwoordapparaat van een ambtenaar ingesteld in het Nederlands en het Engels.

In de klacht wordt niet aangegeven tot welke dienst van de FOD Financiën de klagster zich richtte.

Zowel een gewestelijke dienst bedoeld in artikel 35, § 1, a, een plaatselijke dienst bedoeld in artikel 18, als een centrale dienst bedoeld in artikel 40 van de SWT, dient zijn berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans te stellen.

De medewerker van de FOD Financiën tot wie de klagster zich richtte, behandelde, hoewel hij Nederlandstalig is, een dossier in het Frans.

In haar adviezen 42.014 van 21 mei 2010 en 42.113 van 18 maart 2011 aangaande een gelijkaardig probleem sprak de VCT zich als volgt uit:

"[...] Indien het betreffende telefoonnummer toebehoort aan een personeelslid dat geen omgang heeft met het publiek, mag de boodschap enkel in het Nederlands te horen zijn. [...]. Wanneer het telefoonnummer echter toebehoort aan een personeelslid dat wel omgang heeft met het publiek en dat eveneens dossiers van Franstalige belastingplichtigen behandelt, dient het antwoordapparaat in beide talen ingesteld te zijn [...]."

De gegevens van de in de klacht bedoelde ambtenaar kwamen voor op een in het Frans gesteld dossier, zodat de Franstalige belastingplichtige deze ambtenaar kon contacteren. Het door het antwoordapparaat uitgebrachte bericht had dan ook in het Nederlands en het Frans gesteld moeten zijn.

(Advies 45.014 van 28 juni 2013)

– **Paleis voor Schone kunsten:**
Nederlands-Frans en deels Engelstalig magazine "BOZAR" in Leuvense stadsbibliotheek.

Het magazine waarvan sprake is een promotionele drietalige bijlage van het Paleis voor Schone Kunsten in het pakket Knack, Focus Knack, Weekend Knack. De bibliotheek van Leuven koopt het eentalig Nederlandse pakket aan en stelt dat ter beschikking van de lezers van de bibliotheek.

Het Paleis voor Schone Kunsten, een federale instelling, is een centrale dienst als bedoeld door de SWT en stelt de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek gericht worden in het Nederlands en in het Frans (artikel 40, tweede lid, SWT).

De toepassing van het principe van artikel 40, tweede lid, van de SWT, werd evenwel genuanceerd door de rechtspraak van de VCT. In haar advies 1980 van 28 september 1967 oordeelde de Commissie namelijk dat, met het oog op de vrijwaring van de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden – één van de doelstellingen van de wetgever – de eentaligheid de regel moest zijn voor de berichten en mededelingen die door de centrale en daarmee gelijkgestelde diensten rechtstreeks worden gericht aan het publiek van de taalhomogene gemeenten, en de tweetaligheid de regel m.b.t. het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten (cf. ook het advies 28.263/B van 28 februari 1997 en 38.115 van 6 februari 2009).

In datzelfde advies 1980 van 28 september 1967 oordeelde de VCT dat de berichten en mededelingen die via de privépers (dagbladen, tijdschriften, ...) verspreid worden, in de taal van de publicatie gesteld moeten zijn, zelfs wanneer die over het ganse land verspreid wordt. De lezer die een publicatie in een bepaalde taal koopt, dient zich immers, normaal gezien, te verwachten aan teksten die in één taal zijn opgesteld.

De magazines, brochures, folders, etc. van het Paleis voor Schone Kunsten die als bijlage bij een dagblad, weekblad of tijdschrift gevoegd worden, moeten in de taal van die publicaties gesteld zijn (zie adviezen VCT 39.258 van 28 februari 2008, 40.043 van 27 juni 2008, 40.083 van 3 oktober 2008 en 40.175 van 8 mei 2009 betreffende de programmabrochure van de KVS in "De Morgen").

Het magazine "BOZAR Mar/13", dat als bijlage van het eentalig Nederlandse pakket "Knack, Focus Knack, Weekend Knack" aan de bibliotheek van Leuven werd gestuurd, diende in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 45.036 van 18 oktober 2013)

– **bpost:**
Franstalige adressen van zegelwinkels op de Nederlandstalige versie van de website.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

De mededelingen die bpost op haar website verspreidt, zijn berichten en mededelingen die een centrale dienst aan het publiek richt in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40, tweede lid, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans gesteld.

bpost beschikt over een in het Nederlands gestelde en een in het Frans gestelde site.

De mededelingen in de Nederlandse versie van de website, die gericht zijn aan een Nederlandstalig publiek, dienen eentalig Nederlands te zijn.

(Advies 45.141 van 13 december 2013)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen - Infrabel:
meertalige aankondigingen in de grootste stations van België voor internationale treinen en voor treinen naar de nationale luchthaven.**

Klager acht het in strijd met de taalwetgeving in bestuurszaken dat in de Engelstalige en Duitstalige aankondigingen een aantal plaatsnamen die zich in het Brusselse situeren stelselmatig met hun Franstalige benaming worden benoemd. Brusselse plaatsnamen worden in het Nederlandse taalgebied in het Frans omgeroepen.

Het is vaste rechtspraak van de VCT dat berichten en mededelingen bestemd voor een internationaal publiek naast de in België gesproken talen ook in het Engels mogen worden gesteld. Zij kan dan ook instemmen met viertalige aankondigingen in de grootste stations van België voor de internationale treinen en voor de treinen naar de nationale luchthaven, steeds met voorrang voor de taal van het gebied.

Uit de uitleg van Infrabel blijkt dat, als viertalige aankondigingen worden gedaan, in de aankondigingen in het Duits en het Engels voor bepaalde stations van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (zoals Brussel-Zuid en Brussel-Kapellekerk) altijd en overal in het land het Frans wordt gebruikt en voor andere stations in Brussel (zoals Brussel-Noord of Brussel-Congres) altijd en overal het Nederlands wordt gebruikt. Infrabel acht het voor de klantvriendelijkheid ten aanzien van het internationaal reizigerspubliek belangrijk dat dit publiek altijd en overal de naam van hetzelfde station in de Duitstalige en Engelstalige aankondigingen in dezelfde vorm hoort, ongeacht de plaats waar deze aankondiging gebeurt, teneinde te vermijden dat deze internationale reizigers gedesoriënteerd zouden geraken wanneer ze door het land reizen.

Teneinde conform te zijn met de SWT dient de Nederlandse benaming van het aangekondigde station gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad voorrang te krijgen bij de Duitstalige en Engelstalige aankondigingen in het Nederlandse taalgebied en de Franse benaming van hetzelfde station in de Duitstalige en Engelstalige aankondigingen in het Franse taalgebied. Een Franstalige benaming van een Brussels station in een Duitstalige en Engelstalige aankondiging in het Nederlandse taalgebied en een Nederlandstalige benaming van een Brussels station in een Duitstalige en Engelstalige aankondiging in het Franse taalgebied zijn derhalve strijdig met de SWT en met het principe van de taalhomogeniteit van de taalgebieden. De VCT herinnert in dit verband overigens aan haar rechtspraak dat de diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zelf in hun berichten en mededelingen die in een andere taal dan het Nederlands of het Frans zijn gesteld, hun namen en adressen in beide talen (Nederlands en Frans) dienen te stellen, dit om aan te geven dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is.

De VCT vraagt zich overigens af of het uitsluitend gebruik altijd en overal in het land in de Duitstalige en Engelstalige aankondigingen van enerzijds het Nederlands voor de benaming van bepaalde Brusselse stations en anderzijds het Frans voor andere stations in dezelfde stad Brussel echt bevorderlijk is voor de oriëntatie van internationale reizigers.

Zij acht de klacht gegrond.

(Advies 45.048 van 18 oktober 2013)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. **BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN**

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:
sturen van een tweetalige brief betreffende de Mobib-kaart aan de leden van het college van burgemeester en schepenen van Sint-Pieters-Leeuw.**

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Dat artikel 32 bepaalt dat hoofdstuk V, afdeling 1, (centrale diensten) van de SWT, uitgezonderd de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, op dergelijke dienst van toepassing is.

Luidens artikel 39, § 2, van de SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Nederlandse taalgebied de taal van het gebied. Dit betekent dat de MIVB de brief betreffende de Mobib-kaart in het Nederlands diende te versturen aan de gemeente Sint-Pieters-Leeuw en de leden van het college van burgemeester en schepenen.

De klacht is derhalve gegrond.

De VCT neemt er akte van dat het desbetreffende document nogmaals uitsluitend in het Nederlands aan het betrokken gemeentebestuur werd gestuurd.

(Advies 45.064 van 13 september 2013)

B. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

- **NATURAWAL vzw:
Sturen, aan een Franstalig inwoner van 1190 Brussel, van een in het Frans gestelde brief waarop haar adres in het Nederlands vermeld stond.**

Naturawal is een vereniging zonder winstoogmerk die opgericht werd door de Waalse milieufederatie *Fédération Inter Environnement Wallonie*, de Waalse federatie van landbouw *la Fédération wallonne de l'Agriculture*, de Waalse vereniging van Bos-, Land- en Natuureigenaars *NTF – Propriétaires ruraux de Wallonie*, en de Waalse vereniging voor steden en gemeenten *l'Union des Villes et des Communes*.

Zij is belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid, van de SWT.

Zij is onderworpen aan de SWT behalve voor wat de organisatie van de diensten betreft, het statuut van de personeelsleden en de door hen verworven rechten.

Overeenkomstig artikel 36 van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn de diensten van de Waalse regering waarvan de werkkring het ganse ambtsgebied van de gemeenschap of het gewest bestrijkt, voor de betrekkingen met de particulieren, onderworpen aan de taalregelingen die door de SWT worden opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten van hun ambtsgebied.

Bovendien kunnen zij zich, naar analogie van artikel 12 van de SWT, tot de inwoners van een ander taalgebied wenden in de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Naturawal stuurde terecht een in het Frans gestelde brief aan de klagster.

De gegevens van de klagster waren echter enkel in het Nederlands gesteld.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dienen echter alle vermeldingen die op een document voorkomen in de taal van het document zelf gesteld te zijn, in casu in het Frans.

(Advies 44.020 van 11 januari 2013)

– **Vlaamse Belastingdienst-VKB:**
sturen van een volledig in het Nederlands gesteld document aan een Franstalig inwoner van Voeren.

In de schoot van de VCT werd geen meerderheid bereikt aangaande de klacht.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

Wat de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, § 7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

De Franse afdeling wenst haar afzonderlijk advies te motiveren om de volgende juridische redenen.

1. De Franse afdeling constateert dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken. In een recent arrest van 21 januari 2011, naar aanleiding van een geschil tussen een Franstalige belastingplichtige van Wezembeek-Oppem en de Vlaamse dienst Onroerende Voorheffing, bevestigde de 6^e kamer van het Hof van Beroep van Bergen de interpretatie van het taalfaciliteitenstelsel die in voornoemde vonnissen gehanteerd wordt.

Het Hof van Beroep stelt namelijk het volgende (vertaling): "*de passage van artikel 25, eerste lid (van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken), waar er sprake is van 'de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is', is perfect duidelijk en levert niet de minste interpretatiemoeilijkheid op*", en "*impliceert geenszins het indienen van een of ander verzoek of de uitdrukking van een of andere wens*".

Het Hof van Beroep preciseert anderdeels (vertaling) "*dat zulk criterium zeker niet inhoudt dat het verzoek herhaald dient te worden*".

Wat de ministeriële circulaire betreft die als doel hebben de interpretatie te preciseren die de Vlaamse regering geeft aan artikel 25 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het Hof van Beroep van Bergen van oordeel dat (vertaling) "*de circulaire derhalve wetgevende commentaren zijn [...] zonder reglementaire waarde, en dat het (nvd.: het Hof) dan ook door de ministeriële circulaire niet gebonden is*".

Het Hof van Beroep wijst bovendien op het volgende (vertaling): *"De Vlaamse Gemeenschap, die uitgaat van een strikte interpretatie, breidt de wettekst uit door aan te sturen op de naleving van formaliteiten waarin de wet niet voorziet, namelijk het indienen van een verzoek, het herhalen van dit verzoek voor het ontvangen van elk administratief document, en, wanneer voldaan is aan de twee voornoemde voorwaarden, de Franse vertaling van het oorspronkelijk in het Nederlands gesteld document. [...] De Vlaamse Gemeenschap verwijst hier nodeloos naar de homogeniteit van de taalgebieden en naar het verbod te kiezen voor een subnationaliteit die zich uit in een permanente taalkeuze."*

2. Overeenkomstig de rechtspraak van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, herinnert de Franse afdeling er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager gestuurde brieven was de taalaanhorigheid van de klager het Agentschap Vlaamse Belastingdienst met zekerheid bekend.

Dit betekent dat het document hem in het Frans en in een Franstalige omslag toegestuurd had moeten worden.

Gesterkt door het voornoemde recente arrest van het Hof van Beroep van Bergen wenst de Franse afdeling bijgevolg geen wijziging te brengen in haar rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals zij die in de schoot van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht werd aangehouden. De klacht is dan ook gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het toenmalige Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken éentalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het toenmalige Arbitragehof (Grondwettelijk Hof) en de Raad van State moet de Vaste Commissie voor Taaltoezicht vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het

uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet. De klacht is derhalve ongegrond.

(Advies 44.121 van 3 maart 2013)

– **Vlaamse Landmaatschappij:**
sturen van een volledig in het Nederlands gesteld document aan een Franstalig inwoner van Voeren.

In de schoot van de VCT werd geen meerderheid bereikt aangaande de klacht.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatste niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

Wat de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, § 7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

De Franse afdeling wenst haar afzonderlijk advies te motiveren om de volgende juridische redenen.

1. De Franse afdeling constateert dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State. Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken. In een recent arrest van 21 januari 2011, naar aanleiding van een geschil tussen een Franstalige belastingplichtige van Wezembeek-Oppem en de Vlaamse dienst Onroerende Voorheffing, bevestigde de 6^e kamer van het Hof van Beroep van Bergen de interpretatie van het taalfaciliteitenstelsel die in voornoemde vonnissen gehanteerd wordt.

Het Hof van Beroep stelt namelijk het volgende (vertaling): "*de passage van artikel 25, eerste lid (van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken), waar er sprake is van 'de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is', is perfect duidelijk en levert niet de minste interpretatiemoeilijkheid op*", en "*impliceert geenszins het indienen van een of ander verzoek of de uitdrukking van een of andere wens*".

Het Hof van Beroep preciseert anderdeels (vertaling) *"dat zulk criterium zeker niet inhoudt dat het verzoek herhaald dient te worden"*.

Wat de ministeriële circulaires betreft die als doel hebben de interpretatie te preciseren die de Vlaamse regering geeft aan artikel 25 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het Hof van Beroep van Bergen van oordeel dat (vertaling) *"de circulaires derhalve wetgevende commentaren zijn [...] zonder reglementaire waarde, en dat het (nvdr.: het Hof) dan ook door de ministeriële circulaires niet gebonden is."*

Het Hof van Beroep wijst bovendien op het volgende (vertaling): *"De Vlaamse Gemeenschap, die uitgaat van een strikte interpretatie, breidt de wettekst uit door aan te sturen op de naleving van formaliteiten waarin de wet niet voorziet, namelijk het indienen van een verzoek, het herhalen van dit verzoek voor het ontvangen van elk administratief document, en, wanneer voldaan is aan de twee voornoemde voorwaarden, de Franse vertaling van het oorspronkelijk in het Nederlands gesteld document. [...] De Vlaamse Gemeenschap verwijst hier nodeloos naar de homogeniteit van de taalgebieden en naar het verbod te kiezen voor een subnationaliteit die zich uit in een permanente taalkeuze."*

2. Overeenkomstig de rechtspraak van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, herinnert de Franse afdeling er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager gestuurde brieven was de taalaanhorigheid van de klager het Agentschap Vlaamse Belastingdienst met zekerheid bekend.

Dit betekent dat het document hem in het Frans en in een Franstalige omslag toegestuurd had moeten worden.

Gesterkt door het voornoemde recente arrest van het Hof van Beroep van Bergen wenst de Franse afdeling bijgevolg geen wijziging te brengen in haar rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals zij die in de schoot van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht werd aangehouden. De klacht is dan ook gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het toenmalige Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te

laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het toenmalige Arbitragehof (Grondwettelijk Hof) en de Raad van State moet de Vaste Commissie voor Taaltoezicht vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet. De klacht is derhalve ongegrond.

(Advies 44.122 van 3 maart 2013)

– **Vlaamse Landmaatschappij:**
sturen van twee volledig in het Nederlands gestelde documenten aan een Franstalig inwoner van Voeren.

In de schoot van de VCT werd geen meerderheid bereikt aangaande de klacht.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

Wat de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, § 7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

De Franse afdeling wenst haar afzonderlijk advies te motiveren om de volgende juridische redenen.

1. De Franse afdeling constateert dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

In een recent arrest van 21 januari 2011, naar aanleiding van een geschil tussen een Franstalige belastingplichtige van Wezembeek-Oppem en de Vlaamse dienst Onroerende

Voorheffing, bevestigde de 6^e kamer van het Hof van Beroep van Bergen de interpretatie van het taalfaciliteitenstelsel die in voornoemde vonnissen gehanteerd wordt.

Het Hof van Beroep stelt namelijk het volgende (vertaling): *"de passage van artikel 25, eerste lid (van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken), waar er sprake is van 'de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is', is perfect duidelijk en levert niet de minste interpretatiemoeilijkheid op", en "impliceert geenszins het indienen van een of ander verzoek of de uitdrukking van een of andere wens".*

Het Hof van Beroep preciseert anderdeels (vertaling) *"dat zulk criterium zeker niet inhoudt dat het verzoek herhaald dient te worden".*

Wat de ministeriële circulaire betreft die als doel hebben de interpretatie te preciseren die de Vlaamse regering geeft aan artikel 25 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het Hof van Beroep van Bergen van oordeel dat (vertaling) *"de circulaire derhalve wetgevende commentaren zijn [...] zonder reglementaire waarde, en dat het (nvdr.: het Hof) dan ook door de ministeriële circulaire niet gebonden is."*

Het Hof van Beroep wijst bovendien op het volgende (vertaling): *"De Vlaamse Gemeenschap, die uitgaat van een strikte interpretatie, breidt de wettekst uit door aan te sturen op de naleving van formaliteiten waarin de wet niet voorziet, namelijk het indienen van een verzoek, het herhalen van dit verzoek voor het ontvangen van elk administratief document, en, wanneer voldaan is aan de twee voornoemde voorwaarden, de Franse vertaling van het oorspronkelijk in het Nederlands gesteld document. [...] De Vlaamse Gemeenschap verwijst hier nodeloos naar de homogeniteit van de taalgebieden en naar het verbod te kiezen voor een subnationaliteit die zich uit in een permanente taalkeuze."*

2. Overeenkomstig de rechtspraak van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, herinnert de Franse afdeling er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager gestuurde brieven was de taalaanhorigheid van de klager het Agentschap Vlaamse Belastingdienst met zekerheid bekend.

Dit betekent dat het document hem in het Frans en in een Franstalige omslag toegestuurd had moeten worden.

Gesterkt door het voornoemde recente arrest van het Hof van Beroep van Bergen wenst de Franse afdeling bijgevolg geen wijziging te brengen in haar rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals zij die in de schoot van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht werd aangehouden. De klachten zijn dan ook gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het toenmalige Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop

gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het toenmalige Arbitragehof (Grondwettelijk Hof) en de Raad van State moet de Vaste Commissie voor Taaltoezicht vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet. De klachten zijn derhalve ongegrond.

(Advies 45.015-45.016 van 1 maart 2013)

– **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
Franstalig pv en contacten vanuit de MIVB mondeling en schriftelijk in het Frans.

De VCT stelt vast dat de aangeklaagde feiten qua taalgebruik niet worden tegengesproken door de MIVB. Dat de klager een Franstalig pv kreeg heeft volgens de MIVB te maken met het invoeren van de verkeerde taalrol bij het inbrengen van gegevens in het bestand. De MIVB stelt ervoor te zorgen dat de klager zo spoedig mogelijk een in het Nederlands opgesteld pv zal ontvangen. Een afschrift hiervan is niet bij het antwoord van de MIVB gevoegd. Er wordt ook niet weerlegd dat in het concrete geval de contacten vanuit de MIVB met de klager in het Frans verliepen.

De VCT kan dan ook niet anders dan vaststellen dat de klacht gegrond is. Zij stelt ook vast dat zij recent (advies 44.029 van 11 mei 2012) een gelijkaardige klacht gegrond verklaarde.

Voor het overige neemt zij akte van de verklaringen in algemene zin van de MIVB dat zij in de contacten met haar klanten de taalwetgeving wil naleven, erop toeziet dat al haar personeelsleden die met reizigers in contact komen zich in het Nederlands en het Frans kunnen uitdrukken, en alles in het werk stelt om hen de voldoende beheersing van beide talen bij te brengen.

(Advies 45.037 van 7 juni 2013)

– **Agentschap voor Landbouw en Visserij - Markt- en Inkomensbeheer:**
een Franstalig inwoner van de gemeente Voeren ontving een volledig in het Nederlands gestelde brief.

In de schoot van de VCT werd geen meerderheid bereikt aangaande de klacht.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

Wat de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, § 7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

De Franse afdeling wenst haar afzonderlijk advies te motiveren om de volgende juridische redenen.

1. De Franse afdeling constateert dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

In een recent arrest van 21 januari 2011, naar aanleiding van een geschil tussen een Franstalige belastingplichtige van Wezembeek-Oppem en de Vlaamse dienst Onroerende Voorheffing, bevestigde de 6^e kamer van het Hof van Beroep van Bergen de interpretatie van het taalfaciliteitenstelsel die in voornoemde vonnissen gehanteerd wordt.

Het Hof van Beroep stelt namelijk het volgende (vertaling): "*de passage van artikel 25, eerste lid (van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken), waar er sprake is van 'de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is', is perfect duidelijk en levert niet de minste interpretatiemoelijkheid op*", en "*impliceert geenszins het indienen van een of ander verzoek of de uitdrukking van een of andere wens*".

Het Hof van Beroep preciseert anderdeels (vertaling) "*dat zulk criterium zeker niet inhoudt dat het verzoek herhaald dient te worden*".

Wat de ministeriële circulaires betreft die als doel hebben de interpretatie te preciseren die de Vlaamse regering geeft aan artikel 25 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het Hof van Beroep van Bergen van oordeel dat (vertaling) "*de circulaires derhalve wetgevende commentaren zijn [...] zonder reglementaire waarde, en dat het (nvdv.: het Hof) dan ook door de ministeriële circulaires niet gebonden is*".

Het Hof van Beroep wijst bovendien op het volgende (vertaling): "*De Vlaamse Gemeenschap, die uitgaat van een strikte interpretatie, breidt de wettekst uit door aan te sturen op de naleving van formaliteiten waarin de wet niet voorziet, namelijk het indienen van een verzoek, het herhalen van dit verzoek voor het ontvangen van elk administratief document, en, wanneer voldaan is aan de twee voornoemde voorwaarden, de Franse vertaling van het oorspronkelijk in het Nederlands gesteld document. [...] De Vlaamse Gemeenschap verwijst hier nodeloos naar de homogeniteit van de taalgebieden en naar het verbod te kiezen voor een subnationaliteit die zich uit in een permanente taalkeuze*".

2. Overeenkomstig de rechtspraak van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, herinnert de Franse afdeling er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager gestuurde brieven was de taalaanhorigheid van de klager het Agentschap voor Landbouw en Visserij – Markt- en Inkomensbeheer met zekerheid bekend.

Dit betekent dat het document hem in het Frans en in een Franstalige omslag toegestuurd had moeten worden.

Gesterkt door het voornoemde recente arrest van het Hof van Beroep van Bergen wenst de Franse afdeling bijgevolg geen wijziging te brengen in haar rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals zij die in de schoot van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht werd aangehouden.

De klacht is dan ook gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het toenmalige Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principieel eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken eentalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het toenmalige Arbitragehof (Grondwettelijk Hof) en de Raad van State moet de Vaste Commissie voor Taaltoezicht vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

De klacht is derhalve ongegrond.

(Advies 45.041 van 7 juni 2013)

– **Vlaamse Landmaatschappij:**
Franstalig inwoner van de gemeente Voeren ontving een volledig in het Nederlands gesteld document.

In de schoot van de VCT werd geen meerderheid bereikt aangaande de klacht.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

Wat de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, § 7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

De Franse afdeling wenst haar afzonderlijk advies te motiveren om de volgende juridische redenen.

1. De Franse afdeling constateert dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

In een recent arrest van 21 januari 2011, naar aanleiding van een geschil tussen een Franstalige belastingplichtige van Wezembeek-Oppem en de Vlaamse dienst Onroerende Voorheffing, bevestigde de 6^e kamer van het Hof van Beroep van Bergen de interpretatie van het taalfaciliteitenstelsel die in voornoemde vonnissen gehanteerd wordt.

Het Hof van Beroep stelt namelijk het volgende (vertaling): "*de passage van artikel 25, eerste lid (van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken), waar er sprake is van 'de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is', is perfect duidelijk en levert niet de minste interpretatiemoelijkheid op*", en "*impliceert geenszins het indienen van een of ander verzoek of de uitdrukking van een of andere wens*".

Het Hof van Beroep preciseert anderdeels (vertaling) "*dat zulk criterium zeker niet inhoudt dat het verzoek herhaald dient te worden*".

Wat de ministeriële circulaires betreft die als doel hebben de interpretatie te preciseren die de Vlaamse regering geeft aan artikel 25 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het Hof van Beroep van Bergen van oordeel dat (vertaling) "*de circulaires derhalve wetgevende commentaren zijn [...] zonder reglementaire waarde, en dat het (nvdv.: het Hof) dan ook door de ministeriële circulaires niet gebonden is*".

Het Hof van Beroep wijst bovendien op het volgende (vertaling): "*De Vlaamse Gemeenschap, die uitgaat van een strikte interpretatie, breidt de wettekst uit door aan te sturen op de naleving van formaliteiten waarin de wet niet voorziet, namelijk het indienen van een verzoek, het herhalen van dit verzoek voor het ontvangen van elk administratief document, en, wanneer voldaan is aan de twee voornoemde voorwaarden, de Franse vertaling van het oorspronkelijk in het Nederlands gesteld document. [...] De Vlaamse Gemeenschap verwijst hier nodeloos naar de homogeniteit van de taalgebieden en naar het verbod te kiezen voor een subnationaliteit die zich uit in een permanente taalkeuze*".

2. Overeenkomstig de rechtspraak van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, herinnert de Franse afdeling er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier

die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager gestuurde brieven was de taalaanhorigheid van de klager de Vlaamse Landmaatschappij met zekerheid bekend.

Dit betekent dat de documenten hem in het Frans en in een Franstalige omslag toegestuurd hadden moeten worden.

Gesterkt door het voornoemde recente arrest van het Hof van Beroep van Bergen wenst de Franse afdeling bijgevolg geen wijziging te brengen in haar rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals zij die in de schoot van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht werd aangehouden.

De klacht is dan ook gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het toenmalige Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken eentalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het toenmalige Arbitragehof (Grondwettelijk Hof) en de Raad van State moet de Vaste Commissie voor Taaltoezicht vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

De klacht is derhalve ongegrond.

(Advies 45.043 van 24 mei 2013)

- **Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
eentalig Franse brief betreffende het 65+-abonnement aan een aantal Nederlandstalige inwoners van Sint-Pieters-Leeuw.

Een brief op naam aan een klant van de MIVB is een betrekking met een particulier.

Met toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring het ganse gewest bestrijkt, onderworpen aan hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd.

Conform artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aan Nederlandstalige particulieren van Sint-Pieters-Leeuw van wie de taal bekend is, diende de brief in het Nederlands te worden gestuurd.

Indien de taalaanhorigheid van de particulier niet bekend is, geldt het vermoeden *iuris tantum* dat de taal van de woonplaats van de particulier ook diens eigen taal is (adviezen VCT nrs. 26.192 en 28.055 van 6 juli 1995 en 27 november 1997), wat betekent dat aan dergelijke particulieren van Sint-Pieters-Leeuw, een gemeente van het homogeen Nederlandse taalgebied, eentalig Nederlandse documenten worden gestuurd.

De VCT is van oordeel dat met de nodige zorgvuldigheid overtredingen van de SWT zoals in casu vermeden kunnen worden.

(Advies 45.050 van 7 juni 2013)

C. BERICHTEN, MEDEDELINGEN EN FORMULIEREN AAN HET PUBLIEK

– Waalse Gewest:

Duitstaligen hebben slechts beperkt toegang tot de bepalingen van het Waals Wetboek inzake Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Patrimonium en Energie (CWATUPE).

Krachtens artikel 2bis van vermeld Wetboek dient de Regering van het Waalse Gewest voortdurend te zorgen voor de coördinatie van de bepalingen van dit Wetboek. Zij zorgt ook voortdurend voor de coördinatie van de vertalingen van de bepalingen van het Wetboek in het Frans en in het Duits. Hoewel alle teksten op het moment van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad in het Duits zijn vertaald, is geen coördinatie in het Duits tot stand gebracht.

Uit de verklaringen van de Waalse minister van Leefmilieu, Ruimtelijke Ordening en Mobiliteit blijkt dat artikel 2bis van de CWATUPE tot heden door de Waalse Regering in geen van beide talen tot uitvoering is gebracht. Er bestaat wel een officieuze coördinatie in het Frans die door de juridische dienst van de DGO4 is tot stand gebracht en op de internetsite van deze directie-generaal kan worden geraadpleegd.

De minister beroept zich op de budgettaire context en de aan de gang zijnde hervorming van het wetboek om te wachten op de afloop hiervan alvorens een coördinatie in beide talen te maken met toepassing van artikel 2bis.

De VCT is van oordeel dat als, allicht gelet op de complexiteit van de materie, een officieuze Franstalige coördinatie nuttig wordt geacht die via het internet kan worden geraadpleegd, ook een inspanning aangewezen lijkt om te zorgen voor een gelijkaardige, weze het officieuze, Duitstalige coördinatie ten behoeve van de Duitstaligen van het Waalse Gewest.

(Advies 44.068 van 19 april 2013)

– Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:

trajectplan van lijn 42 op de website van de MIVB geeft geen voorrang aan het Nederlands bij de vermelding van bushaltes gelegen op het grondgebied van de gemeente Kraainem

Aangezien er volgens de vaste rechtspraak van de VCT slechts één klacht mag worden ingediend per aangetekende zending, wordt enkel de eerste klacht (deel 1) van de zending in aanmerking genomen.

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Dat artikel 32

bepaalt dat hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, uitgezonderd de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, op deze diensten van toepassing is.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan dezelfde taalregeling die ter zake aan genoemde diensten bij de SWT wordt opgelegd. De berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten worden in het Nederlands en in het Frans gesteld (zie artikel 40 van de SWT).

Een autobuslijn van de MIVB is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring niet het hele grondgebied van het gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat onder meer verwijst naar artikel 35, b, en artikel 18 van de SWT, moet een dergelijke dienst zijn berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans stellen. De verplichte tweetaligheid is dus van toepassing op de namen en benamingen van haltes die voorkomen op de plannen van de autobuslijnen van de MIVB (zie advies 43.060 van 16 september 2011).

De berichten, mededelingen en formulieren die de centrale diensten zelf of via bemiddeling van de plaatselijke diensten aan het publiek richtten in de randgemeenten, worden eveneens in het Nederlands en in het Frans gesteld. Daarbij dient echter voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands; de Nederlandse tekst moet de Franse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

Naar analogie met het advies 43.102 van 20 januari 2012, dat verwijst naar het advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren stelt de VCT het volgende:

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

Bijgevolg moet het trajectplan van dienstlijn 42, dat voorkomt op de website van de MIVB, voorrang geven aan het Nederlands bij de vermelding van de op het grondgebied van de gemeente Kraainem gelegen bushaltes "Sint-Antonius" en "Viaduct E40".

(Advies [\leftarrow 1F] 45.057 van 13 september 2013)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
tweetalige mededelingen aan de tramhalte "vier armen" van tram 44 te Kraainem met voorrang voor het Frans.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de regering van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. advies 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Daarbij dient echter voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands; de Nederlandse tekst moet de Franse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

Naar analogie met het advies 43.102 van 20 januari 2012, dat verwijst naar het advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren stelt de VCT het volgende: In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De meeste mededelingen die zijn aangebracht aan de tramhalte "vier armen" van tram 44 te Kraainem zijn niet in overeenstemming met de SWT en haar vaste rechtspraak gesteld.

(Advies [\leftarrow 1F] 45.058 van 13 september 2013)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
op 12 maart 2013 was de onthaalpagina van www.stib.be gedurende enkele uren in het Nederlands en het Engels gesteld.

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Overeenkomstig dit artikel, dat meer bepaald verwijst naar artikel 40, tweede lid, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De website van de MIVB is tweetalig. Hij bestaat uit een Nederlandse en Franse versie, welke enkel informatie in respectievelijk het Nederlands en het Frans mogen bevatten.

De Franse versie dient derhalve integraal in het Frans te zijn opgesteld, met uitzondering echter van de Nederlandse benamingen (eigennamen, plaatsnamen) waarvoor geen officiële vertaling bestaat.

Wat de in het Engels gestelde mededelingen betreft, oordeelde de VCT reeds in het verleden dat, wanneer zij aan een internationaal publiek gericht zijn, zij aan de in het Nederlands en het Frans gestelde mededelingen mogen worden toegevoegd (cf. advies 30.187 van 22 oktober 1998, 33.373/374/375 van 24 januari 2002, 41.076 van 18 september 2009 en 41.133 van 20 november 2009).

De diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dienen in hun berichten en mededelingen die in een andere taal dan het Nederlands of het Frans gesteld zijn, hun namen en adressen echter in beide talen (Nederlands en Frans) te stellen, dit, om aan te geven dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is (cf. advies 28.040/G van 4 juli 1996, 34.094 van 26 september 2002, 34.134 van 19 september 2002 en 38.128 van 6 februari 2009).

(Advies 45.074 en 45.123 van 4 oktober 2013 en 13 december 2013)

- **Coöperatieve Vennootschap "Kleine Landeigendom":**
bouw van sociale woningen te Sint-Martens-Voeren voor rekening van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen. Eentalig Nederlands bord.

De Coöperatieve Vennootschap Kleine Landeigendom van Tongeren, maatschappij die erkend, ondersteund en gefinancierd wordt door de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen, valt onder de toepassing van de SWT (artikel 1, § 1, tweede lid, en § 2, van de SWT).

Naar luid van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen is op de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek.

Conform artikel 11, § 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen aan het publiek van de taalgrensgemeenten als Voeren in het Nederlands en het Frans gesteld.

Het betwiste bord had dan ook in het Nederlands en het Frans gesteld moeten zijn.

De VCT wijdde een bijkomend onderzoek aan het probleem aangaande de praktische verwezenlijking van de tweetaligheid Nederlands-Frans van de berichten en mededelingen aan het publiek in de taalgrensgemeenten (artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT) (advies 41.091 van 30 april 2010, bevestigd door de adviezen 41.219 van 21 mei en 42.045 van 7 juli 2010).

De borden moeten gelijktijdig en integraal in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige taalgebied. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven.

(Advies [<>1N] 45.087 van 22 december 2013)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
de naam van een van de stations van tramlijn 94 – "Vorstlaan" – in de gemeente Oudergem, zou enkel in het Nederlands voorkomen op het netplan van de MIVB.

Een autobuslijn van de MIVB is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring niet het hele grondgebied van het gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat onder meer verwijst naar artikel 35, b, en artikel 18 van de SWT, moet een dergelijke dienst zijn berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans stellen.

Die verplichte tweetaligheid is dus van toepassing op de namen en benamingen van haltes die voorkomen op de plannen van de autobus-, tram- en metrolijnen van de MIVB.

Uit de opzoekingen die verricht werden door de administratieve dienst van de VCT, evenals uit het antwoord en de door de MIVB overgemaakte informatie, blijkt dat op het netplan van de MIVB de benaming waarvan sprake in de klacht zowel in het Nederlands als in het Frans voorkwam, met name "Vorstlaan" en "*boulevard du Souverain*".

De klacht is ongegrond.

(Advies 45.095 van 4 oktober 2013)

- **Waalse Regering:**
formulieren voor toelagen voor zonnepanelen niet beschikbaar in het Frans en het Duits.

Luidens artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gebruiken de diensten van de Waalse regering het Frans als bestuurstaal. Met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtgebied (in casu de gemeenten uit het Duitse taalgebied) is op de vermelde diensten de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en machtigingen.

Dit betekent dat de diensten van de Waalse Regering formulieren (tegelijkertijd) in het Duits en in het Frans ter beschikking moeten stellen ter attentie van de gemeenten uit het Duitse taalgebied en haar inwoners.

In het concrete geval van de klacht is de belanghebbende particulier evenwel niet woonachtig in het Duitse taalgebied maar in de gemeente Baelen dat tot het Franse taalgebied behoort. Luidens artikel 16 van de SWT kan de Koning o.a. in de gemeente Baelen, na de gemeenteraden te hebben gehoord, afwijken van de artikelen 11 tot 15 van de SWT (die het taalgebruik in de plaatselijke diensten regelen), rekening houdend met de door de bevolking gesproken taal en met de administratieve noodwendigheden. De door de Koning getroffen besluiten moeten uiterlijk één jaar na hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad bij de wet worden bekrachtigd. De Koning heeft evenwel nooit van deze afwijkingsmogelijkheid gebruik gemaakt, zodat de gemeente Baelen tot het homogene Franse taalgebied zonder speciale

regeling voor Duitstaligen behoort. Een particulier wonend in deze gemeente kan geen aanspraak maken op formulieren in het Duits.
In die mate is de klacht ongegrond.
(Advies 44.068 van 4 oktober 2013)

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

- **Provincie Limburg:**
een Franstalig inwoner van de gemeente Voeren ontving een volledig in het Nederlands gesteld document aangaande de algemene provinciebelastingen 2012.

In de schoot van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht werd geen meerderheid bereikt.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

Wat het gebruik van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, § 7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

De Franse afdeling wenst haar afzonderlijk advies te motiveren om de volgende juridische redenen.

1. De Franse afdeling constateert dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

In een recent arrest van 21 januari 2011, naar aanleiding van een geschil tussen een Franstalige belastingplichtige van Wezembeek-Oppem en de Vlaamse dienst Onroerende Voorheffing,

bevestigde de 6^e kamer van het Hof van Beroep van Bergen de interpretatie van het taalfaciliteitenstelsel die in voornoemde vonnissen gehanteerd wordt.

Het Hof van Beroep stelt namelijk het volgende (vertaling): "*de passage van artikel 25, eerste lid (van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken), waar er sprake is van 'de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is', is perfect duidelijk en levert niet de minste interpretatiemoelijkheid op*", en "*impliceert geenszins het indienen van een of ander verzoek of de uitdrukking van een of andere wens*".

Het Hof van Beroep preciseert anderdeels (vertaling) "*dat zulk criterium zeker niet inhoudt dat het verzoek herhaald dient te worden*".

Wat de ministeriële circulaires betreft die als doel hebben de interpretatie te preciseren die de Vlaamse regering geeft aan artikel 25 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het Hof van Beroep van Bergen van oordeel dat (vertaling) "*de circulaires derhalve wetgevende commentaren zijn [...] zonder reglementaire waarde, en dat het (nvdv.: het Hof) dan ook door de ministeriële circulaires niet gebonden is*".

Het Hof van Beroep wijst bovendien op het volgende (vertaling): "*De Vlaamse Gemeenschap, die uitgaat van een strikte interpretatie, breidt de wettekst uit door aan te sturen op de naleving van formaliteiten waarin de wet niet voorziet, namelijk het indienen van een verzoek, het herhalen van dit verzoek voor het ontvangen van elk administratief document, en, wanneer voldaan is aan de twee voornoemde voorwaarden, de Franse vertaling van het oorspronkelijk in het Nederlands gesteld document. [...] De Vlaamse Gemeenschap verwijst hier nodeloos naar de homogeniteit van de taalgebieden en naar het verbod te kiezen voor een subnationaliteit die zich uit in een permanente taalkeuze*".

2. Overeenkomstig de rechtspraak van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, herinnert de Franse afdeling er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26125B van 22 september 1994).

Gezien de vroegere stukken die de klager werden toegestuurd, was de taalaanhorigheid van deze laatste de Provincie Limburg dan ook met zekerheid bekend.

Dat betekent dat het document hem in het Frans en in een envelop met Franstalige vermeldingen had moeten worden toegestuurd.

Gesterkt door het voornoemde recente arrest van het Hof van Beroep van Bergen wenst de Franse afdeling bijgevolg geen wijziging te brengen in haar rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals zij die in de schoot van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht werd aangehouden.

De klacht is dan ook gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het toenmalige Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een

bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principieel eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en van 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die

rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken éentalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het toenmalige Arbitragehof (Grondwettelijk Hof) en de Raad van State moet de Vaste Commissie voor Taaltoezicht vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

Bijgevolg is de klacht niet gegrond.

(Advies 45.042 van 24 mei 2013)

- **Erkend examen centrum voor het behalen van het rijbewijs te 1140 Evere: sturen van een attest van slagen aan een Franstalige waarvan de voorzijde in het Frans en de achterzijde in het Nederlands gesteld was.**

De erkende centra voor de organisatie van de theoretische en praktische examens met het oog op het behalen van het rijbewijs dienen beschouwd te worden als diensten in de zin van artikel 1, § 1, tweede lid, en § 2, eerste lid, van de SWT, in casu rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (cf. advies 42.122 van 22 juni 2011).

De SWT zijn er enkel op van toepassing binnen het kader en de perken van de hen opgedragen taak.

Het in de klacht bedoelde centrum betreft de inwoners van de gemeenten uit Brussel-Oost alsook de gemeenten van de oostkant (Kraainem, Wezembeek-Oppem, Tervuren, Overijse, Hoeilaart) en zijn werkkring bestrijkt gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad alsook gemeenten van het Nederlandse taalgebied.

Het betreft een gewestelijke dienst bedoeld door de bepalingen van artikel 35, § 1, b), die onderworpen is aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn en die, overeenkomstig artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 45.073 van 13 december 2013)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Vivaqua: verspreiden van tweetalige folders in de gemeente Wezembeek-Oppem die aan de buitenkant voorrang geven aan het Frans.**

Vivaqua is een intergewestelijke intercommunale en valt als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b), van de SWT, onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

De bewuste folders zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen, conform artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.

De VCT heeft altijd geoordeeld dat de berichten en mededelingen die de gewestelijke diensten rechtstreeks aan het publiek richten, de taalregeling moeten volgen van de gemeenten waar de berichten verspreid worden (cf. advies 28.263/B van 28 februari 1997, 36.127 van 24 februari 2005 en 38.057 van 9 november 2006).

Dat betekent het volgende:

- de berichten die bestemd zijn voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, worden in het Nederlands en het Frans gesteld, zonder voorrang te verlenen aan de ene of andere taal;
- de berichten die bestemd zijn voor één van de randgemeenten of taalgrensgemeenten, worden eveneens in het Nederlands en het Frans gesteld, maar dan wel met voorrang voor de taal van het gebied;
- de berichten die bestemd zijn voor de gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale taalregeling worden enkel in het Nederlands gesteld;
- de berichten die bestemd zijn voor de gemeenten van het Franse taalgebied zonder speciale taalregeling worden enkel in het Frans gesteld.

De folder die door Vivaqua in de randgemeente Wezembeek-Oppem werd verspreid diende in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands, te zijn gesteld, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

(Advies 45.026 van 19 april 2013)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:
in een trein met bestemming Geraardsbergen:
verklaart de treinbegeleidster bij aankomst in Edingen: "de volgende halte Edingen / de volgende halte Enghien";
bij aankomst vermelden de borden in de wagons "Edingen".**

De in de klacht bedoelde lijn (Brussel-Geraardsbergen) is een gewestelijke dienst bedoeld in artikel 35, § 1, b, van de SWT, waarvan de werkring zowel het tweetalig gewest Brussel-Hoofdstad als het Nederlandse en Franse taalgebied bestrijkt.

Een dergelijke dienst valt onder hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad die, conform artikel 18 van de SWT, de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans stellen.

In haar advies 36.020 van 9 maart 2006 aangaande treinen die meerdere taalgebieden doorkruisen, sprak de VCT zich als volgt uit:

Wat de toepassing van de tweetaligheid betreft, waarbij de VCT steunt op de beschouwingen van het advies 1980 dat werd uitgebracht op 28 september 1967 betreffende de berichten en mededelingen die door de centrale en daarmee gelijkgestelde diensten rechtstreeks aan het publiek worden gericht, en het advies 1968 van 5 oktober 1967 betreffende de berichten en mededelingen die door de gewestelijke diensten rechtstreeks aan het publiek worden gericht, heeft de VCT steeds gesteld dat de tweetaligheid t.a.v. de wetgeving enkel verantwoord is voor de mededelingen die aan het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten worden gericht (cf. advies 28.263/B van 28 februari 1997 en 36.127 van 24 februari 2005); voor de mededelingen die aan het publiek van de homogene gemeenten worden gericht, is eentaligheid echter de regel.

M.b.t. de treinen die meerdere taalgebieden aandoen, komt dat erop neer dat de mondelinge aankondigingen en de – uiteraard verwijderbare – schermmededelingen, in het Nederlands en het Frans geformuleerd zullen worden wanneer de trein door het tweetalige Brussels Hoofdstedelijke Gewest rijdt, in het Nederlands of het Frans wanneer de trein zich in het Nederlandse of Franse taalgebied bevindt, en zelfs in het Frans en het Duits wanneer de trein het Duitse taalgebied doorkruist (artikel 11, § 2, SWT) (cf. advies 37.184 van 22 juni 2006, 38.247 van 8 maart 2007, 39.110 van 13 december 2007 en 39.105 van 10 oktober 2008).

Aan de haltes in de randgemeenten en taalgrensgemeenten zullen deze aankondigingen eveneens in het Nederlands en het Frans gesteld worden, waarbij voorrang verleend wordt aan de taal van het gebied.

In onderhavig geval komt de trein toe in het station van Edingen, een taalgrensgemeente bedoeld in artikel 8, negende lid, van de SWT.

De aankondigingen dienen dan ook in het Nederlands en het Frans gesteld te zijn, waarbij echter voorrang aan het Frans verleend wordt, met name:

voor de mondelinge aankondiging: "*prochain arrêt Enghien*" / "volgende halte Edingen";

voor de schriftelijke aankondiging: "Enghien" / "Edingen".

De klacht is gegrond in de mate dat de aangeklaagde aankondigingen afwijken van bovenvermeld model.

(Advies [\leq 1N] 45.075 van 4 oktober 2013)

IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD

o GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN

A. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

– **NMBS-station Brussel-Zuid:**

weigering van onderstationschef om klager in het Nederlands te antwoorden op verzoek om informatie aangaande treintraject.

Het station Brussel-Zuid is als gewestelijke dienst onderworpen aan artikel 35, § 1, a, van de SWT, en valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in Brussel-Hoofdstad.

Naar luid van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De klager diende in het Nederlands geholpen te worden.

(Advies 44.090 van 11 januari 2013)

– **Politiezone Brussel-Hoofdstad - Elsene:**

een Franstalige ontving een betekening om het grondgebied te verlaten, waarop de stempel van de politie voorkwam met de eentalig Nederlandse vermelding "Brussel-HOOFDSTAD-Elsene".

De politiezone Brussel-Hoofdstad-Elsene is een gewestelijke dienst zoals bedoeld in artikel 35, § 1, a, van de SWT, die onderworpen is aan hetzelfde taalstelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn (artikel 19, eerste lid, SWT) en die, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De bepalingen van voornoemd artikel 19 werden dan ook nageleefd, aangezien de betrokkene van de politie een in het Frans gesteld document ontving.

De stempel van de politiezone die in het Nederlands op het document werd aangebracht, is echter in strijd met de vaste rechtspraak van de VCT.

Deze laatste heeft immers steeds geoordeeld dat alle vermeldingen die voorkomen op een document in dezelfde taal als het geheel van het document gesteld moeten zijn.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT had de bewuste stempel dan ook in het Frans moeten voorkomen.

Wat de nietigheid van administratieve handelingen en verordeningen betreft die naar vorm of naar inhoud strijdig zijn met de bepalingen van de SWT, verwijst de VCT naar de toepassingsmogelijkheid van artikel 58 van deze wetten.

(Advies 45.001 van 7 juni 2013)

– **FOD Financiën – Controlekantoor Sint-Lambrechts-Woluwe II:**

een Franstalig inwoner van Brussel ontving een in het Frans gestelde brief waarop de gegevens van de dienst enkel in het Nederlands voorkwamen.

De administratie der Directe Belastingen, controlekantoor Sint-Lambrechts-Woluwe II, is een gewestelijke dienst in de zin van de SWT die onder hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad valt.

Overeenkomstig artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dienen alle vermeldingen die voorkomen op een document in dezelfde taal gesteld te zijn als het geheel van het document.

Het document was wel degelijk in het Frans gesteld, maar de gegevens van het kantoor kwamen in het Nederlands voor.

(Advies 45.011 van 7 juni 2013)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
afleveren van 2 in het Nederlands gestelde vervoerbewijzen aan Franstalige gebruiker.

De vervoerbewijzen werden aangekocht in een NMBS-station van de zone Brussel.

Deze stations zijn plaatselijke diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, of, in het geval van het Zuidstation, een gewestelijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bedoeld in artikel 35, § 1, a, van de SWT (dat inzake betrekkingen met een particulier naar artikel 19 van de SWT verwijst).

Conform de bepalingen van voornoemd artikel 19 van de SWT gebruikt het verkooppersoneel in de stations in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Indien de klager de biljetten in het Frans aanvraag, had hij deze eveneens in het Frans moeten ontvangen.

(Advies 45.027 van 28 juni 2013)

- **bpost – postkantoor Elsene - Flagey:**
afleveren van een in het Nederlands gesteld kassaticket aan een cliënte die zich in het Frans uitdrukte.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

Het postkantoor van Elsene Flagey is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad die, conform de bepalingen van artikel 19 van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klaagster zich in het Frans uitdrukte aan het loket, had het kassaticket dat haar werd afgeleverd eveneens in het Frans gesteld moeten zijn.

(Advies 45.071 van 4 oktober 2013)

- **FOD Financiën:**
het registratiekantoor uit de Regentstraat te 1000 Brussel stuurde een omslag met de vermelding "Federale Overheidsdienst Financiën" aan een Franstalig inwoner van 's Gravenbrakel en onthaalde deze persoon telefonisch in het Nederlands.

Een registratiekantoor van de FOD Financiën dat in Brussel gevestigd is, is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, bedoeld in artikel 35, § 1, eerste lid, van de SWT.

Het is onderworpen aan dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad die, conform artikel 19 van de SWT, in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De brief die de betrokkene ontving, diende volledig in het Frans gesteld te zijn. Onder "brief" dient zowel het document zelf begrepen te worden, alsook alle vermeldingen die erop voorkomen en de omslag.

In casu had de Nederlandse vermelding "Federale Overheidsdienst" niet op de omslag mogen voorkomen.

Het onthaal van de betrokkene had tweetalig moeten zijn, gevolgd door een gesprek in het Frans.

(Advies 45.078 van 18 oktober 2013)

- **NMBS-station Etterbeek:**
afleveren van een in het Frans gesteld vervoerbewijs aan een Nederlandstalige reiziger.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

Het NMBS-station van Etterbeek is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad en gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, SWT). De klager had een Nederlandstalig vervoerbewijs moeten ontvangen.

(Advies 45.088 van 13 september 2013)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **FOD Financiën:**
automatisch antwoordapparaat van een ambtenaar, ingesteld in het Nederlands en het Engels.

In de klacht wordt niet aangegeven tot welke dienst van de FOD Financiën de klagster zich richtte.

Zowel een gewestelijke dienst bedoeld in artikel 35, § 1, a, een plaatselijke dienst bedoeld in artikel 18, als een centrale dienst bedoeld in artikel 40 van de SWT dient zijn berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans te stellen.

De medewerker van de FOD Financiën tot wie de klagster zich richtte, behandelde, hoewel hij Nederlandstalig is, een dossier in het Frans.

In haar adviezen 42.014 van 21 mei 2010 en 42.113 van 18 maart 2011 aangaande een gelijkaardig probleem sprak de VCT zich als volgt uit:

"[...] Indien het betreffende telefoonnummer toebehoort aan een personeelslid dat geen omgang heeft met het publiek, mag de boodschap enkel in het Nederlands te horen zijn. [...].

Wanneer het telefoonnummer echter toebehoort aan een personeelslid dat wel omgang heeft met het publiek en dat eveneens dossiers van Franstalige belastingplichtigen behandelt, dient het antwoordapparaat in beide talen ingesteld te zijn [...]."

De gegevens van de in de klacht bedoelde ambtenaar kwamen voor op een in het Frans gesteld dossier, zodat de Franstalige belastingplichtige deze ambtenaar kon contacteren. Het door het antwoordapparaat uitgebrachte bericht had dan ook in het Nederlands en het Frans gesteld moeten zijn.

(Advies 45.014 van 28 juni 2013)

– **Politiezone 5340:**
eentalig Frans bericht aan de buitendeur van het politiekantoor te Jette.

De politiezone 5340 is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten uit Brussel-Hoofdstad bestrijkt in de zin van artikel 35, § 1, a, van de SWT en valt derhalve onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Het bericht dat aan de buitendeur van het politiekantoor te Jette werd aangebracht diende in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.

(Advies 45.023 van 22 november 2013)

– **Postpunt in Neder-over-Heembeek:**
eentalig Frans adres van Postpunt "Delhaize Oorlogskruis" op datumstempel brief.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT.

De Brusselse Postpunten zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad in de zin van de SWT.

Een tekst die vermeld wordt op een gebruikte datumstempel is een bericht en mededeling aan het publiek en dient, wanneer hij aangebracht wordt door een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld te zijn (artikel 18 van de SWT).

(Advies 45.030 van 24 mei 2013)

– **Brusselse huisvestingsmaatschappij "Anderlechtse Haard":**
eentalig Frans bericht aan de huurders.

Brusselse huisvestingsmaatschappijen zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad (cf. adviezen 25.140 van 15 december 1994, 28.011 van 29 februari 1996 en 29.270V van 28 januari 1999).

Met toepassing van artikel 1 § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid, van de SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve voor wat betreft de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (cf. advies 21.176 van 7 juli 1990).

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Het aangeklaagde bericht diende in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.

(Advies 45.031 van 24 mei 2013)

o GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW – BRUSSELSE AGGLOMERATIE

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– **Gemeentelijk zwembad Sint-Pieters-Woluwe:**
onthaal zou regelmatig eentalig Frans zijn.

Het gemeentelijk zwembad van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 van de SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

Het personeel dat instaat voor het onthaal aan het zwembad dient de particulieren in hun taal te helpen en moet geslaagd zijn voor het taalexamen.

(Advies 43.179 van 11 januari 2013)

– **Gemeentelijk zwembad Sint-Pieters-Woluwe:**
telefonisch onthaal zou regelmatig eentalig Frans zijn.

Het gemeentelijk zwembad van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

Het personeel dat instaat voor het onthaal aan het zwembad dient de particulieren in hun taal te helpen en moet geslaagd zijn voor het taalexamen.

(Advies 43.181 van 11 januari 2013)

– **Sint-Pieters-Woluwe – OCMW:**
eentalig Frans telefonisch onthaal en onmogelijkheid tot voeren van gesprek in het Nederlands.

Het OCMW van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 van de SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

De particulieren die telefonisch contact opnemen met het OCMW moeten door het onthaalpersoneel in hun taal geholpen worden.

Er werd vastgesteld dat het onthaalpersoneel zich in het Nederlands en in het Frans aanmeldt en in staat is een gesprek in het Nederlands te voeren. De klacht is ongegrond.

(Advies 43.200 van 11 januari 2013)

– **OCMW van Sint-Pieters-Woluwe:**
onthaal in het rusthuis "Koning Boudewijn" is anders georganiseerd voor de Nederlandstalige bewoners / bezoekers dan voor de Franstalige.

Het rust-en verzorgingstehuis "Koning Boudewijn" is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT, die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

Omdat de klacht in te algemene bewoordingen en onvoldoende precies en concreet is gesteld, is het niet mogelijk een uitspraak te doen over de gegrondheid ervan.

(Advies 43.202 van 11 januari 2013)

– **OCMW van Sint-Pieters-Woluwe:**
eentalig Frans telefonisch onthaal op de dienst Schuldbemiddeling en onmogelijkheid tot voeren van gesprek in het Nederlands.

Het OCMW van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

(Advies 43.205 van 1 maart 2013)

- **OCMW van Sint-Pieters-Woluwe:**
eentalig Frans telefonisch onthaal op de dienst Sociale Woningen en onmogelijkheid tot voeren van gesprek in het Nederlands.

Het OCMW van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

De particulieren die telefonisch contact opnemen met de verantwoordelijken voor de sociale huisvesting van het OCMW moeten in hun taal geholpen worden.

Er werd vastgesteld dat het personeel zich in het Nederlands en in het Frans aanmeldt en in staat is een gesprek in het Nederlands te voeren. De klacht is ongegrond.

(Advies 43.206 van 1 maart 2013)

- **OCMW van Elsene**
het onthaal- en bewakingspersoneel van de zetel aan de Boondaalsesteenweg is Nederlandsonkundig.

Het OCMW van Elsene is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

(Advies 44.052 van 11 januari 2013)

- **Gemeente Sint-Gillis:**
"vlotte kennis van het Frans" als voorwaarde in vacature voor bibliotheekmedewerker van Nederlandstalige bibliotheek.

Luidens artikel 22 van de SWT zijn in het taalgebied Brussel-Hoofdstad de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstig gebied. Dit betekent dat voor een betrekking van de Nederlandstalige bibliotheek de toelatings- en bevorderingsexamens alleen in het Nederlands geschieden en geen tweetaligheidsvoorwaarde kan worden opgelegd.

Het vragen van een "vlotte kennis van het Frans" als één van de voorwaarden voor een betrekking van bibliotheekmedewerker in de Nederlandstalige bibliotheek van Sint-Gillis is bijgevolg niet in overeenstemming met de SWT.

(Advies 44.109 van 22 maart 2013)

- **OCMW van Elsene:**
in het rusthuis "Uren van Geluk" zijn de aanwijzingen voor het personeel in geval van brandalarm en alle informatieformulieren eentalig Frans. De meeste verpleegkundigen hebben onvoldoende of geen kennis van het Nederlands.

Het OCMW van Elsene is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT.

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Artikel 17, § 2, van de SWT, bepaalt dat de dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Aangezien niet alle instructies voor het personeel in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn, is de klacht op dit punt gegrond.

Ook de infobladen moeten steeds in het Nederlands en in het Frans beschikbaar zijn. Op dit punt is de klacht eveneens gegrond.

Wat de taalkennis van de verpleegkundigen betreft herinnert de VCT eraan dat het personeel dat omgang heeft met het publiek verondersteld wordt een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

De klacht is op dit punt eveneens gegrond. Alle verpleegkundigen in het rusthuis "Uren van Geluk" moeten een taalkennis bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

(Advies 45.019 van 19 april 2013)

- **OCMW van Elsene:**
in de residentie "Jean Van Aa" is onthaal in het Nederlands onmogelijk en het boekje met culturele activiteiten bevat illustraties met tekst die meestal alleen in het Frans is gesteld.

Het OCMW van Elsene is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT.

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

Aangezien het onthaalpersoneel niet geslaagd is voor bovenvermeld examen is de klacht op dit punt gegrond.

De culturele activiteitenboekjes zijn niet onderworpen aan de SWT, aangezien het hier gaat om een initiatief van de rusthuisbewoners, en niet van de residentie "Jean Van Aa". Op dit punt is de klacht ongegrond.

(Advies 45.020 van 19 april 2013)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

– OCMW van Elsene:

in het rusthuis "Uren van Geluk" zijn de aanwijzingen voor het personeel in geval van brandalarm en alle informatieformulieren eentalig Frans. De meeste verpleegkundigen hebben onvoldoende of geen kennis van het Nederlands.

Het OCMW van Elsene is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT.

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Artikel 17, § 2, van de SWT, bepaalt dat de dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Aangezien niet alle instructies voor het personeel in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn, is de klacht op dit punt gegrond.

Ook de infobladen moeten steeds in het Nederlands en in het Frans beschikbaar zijn. Op dit punt is de klacht eveneens gegrond.

Wat de taalkennis van de verpleegkundigen betreft, herinnert de VCT eraan dat het personeel dat omgang heeft met het publiek verondersteld wordt een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

De klacht is op dit punt eveneens gegrond. Alle verpleegkundigen in het rusthuis "Uren van Geluk" moeten een taalkennis bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

(Advies 45.019 van 19 april 2013)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Gemeentelijk zwembad Sint-Pieters-Woluwe: **telefonisch onthaal zou regelmatig eentalig Frans zijn.**

Het gemeentelijk zwembad van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19, SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

Het personeel dat instaat voor het onthaal aan het zwembad dient de particulieren in hun taal te helpen en moet geslaagd zijn voor het taalexamen.
(Advies 43.181 van 11 januari 2013)

- **OCMW van Sint-Pieters-Woluwe:**
eentalig Frans telefonisch onthaal en onmogelijkheid tot voeren van gesprek in het Nederlands.

Het OCMW van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 van de SWT). Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

De particulieren die telefonisch contact opnemen met het OCMW moeten door het onthaalpersoneel in hun taal geholpen worden.

Er werd vastgesteld dat het onthaalpersoneel zich in het Nederlands en in het Frans aanmeldt en in staat is een gesprek in het Nederlands te voeren. De klacht is ongegrond.

(Advies 43.200 van 11 januari 2013)

- **OCMW van Sint-Pieters-Woluwe:**
onthaal in het rusthuis "Koning Boudewijn" is anders georganiseerd voor de Nederlandstalige bewoners / bezoekers dan voor de Franstalige.

Het rust-en verzorgingstehuis "Koning Boudewijn" is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 van de SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

Omdat de klacht in te algemene bewoordingen en onvoldoende precies en concreet is gesteld, is het niet mogelijk een uitspraak te doen over de gegrondheid ervan.

(Advies 43.202 van 11 januari 2013)

- **OCMW van Sint-Pieters-Woluwe:**
personeelslid beantwoordt de telefoon in het Frans op de dienst Schuldbemiddeling en is niet in staat een gesprek te voeren in het Nederlands.

Het OCMW van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 van de SWT). Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

(Advies 43.205 van 1 maart 2013)

– **OCMW van Sint-Pieters-Woluwe:**
eentalig Frans telefonisch onthaal op de dienst Sociale Woningen en onmogelijkheid tot voeren van gesprek in het Nederlands.

Het OCMW van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 van de SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

De particulieren die telefonisch contact opnemen met de verantwoordelijken voor de sociale huisvesting van het OCMW moeten in hun taal geholpen worden.

Er werd vastgesteld dat het personeel zich in het Nederlands en in het Frans aanmeldt en in staat is een gesprek in het Nederlands te voeren. De klacht is ongegrond.

(Advies 43.206 van 1 maart 2013)

– **OCMW van Elsene**
het onthaal- en bewakingspersoneel van de zetel aan de Boondaalsesteenweg is Nederlandsonkundig.

Het OCMW van Elsene is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT die in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 van de SWT).

Het personeel dat omgang heeft met het publiek wordt derhalve verondersteld een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

(Advies 44.052 van 11 januari 2013)

- **Gemeentebestuur van Jette:**
sturen van een in het Nederlands gesteld overlijdensattest aan een Franstalige correspondent terwijl deze zijn aanvraag in het Frans deed en hij een ontvangstmelding in het Frans ontving.

Het sturen van een document is een betrekking met een particulier.

Met toepassing van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de taalaanhorigheid van de klager bekend is, had het overlijdensattest in het Frans gesteld moeten zijn.

(Advies 44.112 van 1 maart 2013)

- **Gemeentebestuur van Ganshoren:**
sturen van Franstalige brief aan Nederlandstalige inwoner.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de taalaanhorigheid van de betrokkene bij de gemeentelijke diensten van Ganshoren gekend is, diende de brief in het Nederlands te zijn gesteld.

(Advies 45.038 van 5 juli 2013)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Gemeentelijk zwembad Sint-Pieters-Woluwe:**
schriftelijke mededelingen zouden eentalig Frans zijn.

Het gemeentelijk zwembad van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Alle affiches en folders die in het zwembad aangebracht worden of voor het publiek beschikbaar zijn, moeten zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld zijn.

(Advies 43.180 van 11 januari 2013)

- **OCMW van Sint-Pieters-Woluwe:**
eentalig Frans opschrift "tirez" op toegangsdeur.

Het OCMW van Sint-Pieters-Woluwe is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Alle berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn en die in de gebouwen van het OCMW aangebracht worden, dienen zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld te zijn.

Volgens het OCMW zijn alle opschriften in het gebouw in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De klacht is ongegrond.

(Advies 43.204 van 11 januari 2013)

- **Gemeente Elsene:**
het bordje dat de voor de burgemeester voorbehouden parkeerplaats aangeeft alsook zijn naambord met de afspraakuren zijn enkel in het Frans gesteld.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 18, § 1, van de SWT, dienen de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn en uitgaan van de plaatselijke diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in het Nederlands en in het Frans gesteld te worden.

Het bordje dat de voorbehouden parkeerplaats voor de burgemeester aangeeft, alsook zijn naambordje met de afspraakuren, zijn berichten en mededelingen aan het publiek die in casu in het Nederlands en het Frans gesteld hadden moeten zijn.

(Advies 44.053 van 11 januari 2013)

- **Gemeente Elsene:**
uitsluitend in het Frans gestelde brochure "*enseignement communal 2012-2013*".

Overeenkomstig artikel 18 van de SWT en overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (met name de gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, alles wat beschouwd wordt als een "bericht of mededeling aan het publiek" in beide talen te stellen. Hetzelfde geldt voor artikels die door mandatarissen of gemeentepersoneel gesteld zijn (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Met betrekking tot de informatie aangaande een culturele activiteit die slechts één taalgroep aanbelangt, is het stelsel van toepassing waarin voorzien is voor de betreffende taalgroep, zoals voorgeschreven door artikel 22 van de SWT: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling [III Brussel-Hoofdstad] zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied." (cf. advies 24.124 van 1 september 1993, 32.087 van 25 mei 2000, 32.204 van 8 februari 2001 en 40.223 van 18 september 2009).

Blijkbaar is het gemeentelijk onderwijs te Elsene, dat het enige voorwerp van de brochure uitmaakt, eentalig Frans.

Aangezien dit onderwijs enkel de Franse taalgroep aanbelangt, mag de brochure dienaangaande enkel in het Frans gesteld zijn. De klacht is ongegrond.

(Advies 44.079 van 11 januari 2013)

- **Gemeente Vorst:**
eentalig Franse uitleg tijdens informatiesessie over parkeerbeleid.

Een uitleg die gegeven wordt tijdens een informatiesessie, georganiseerd door een gemeente van Brussel-Hoofdstad, is een bericht en mededeling aan het publiek en moet in navolging van artikel 18 van de SWT zowel in het Nederlands als in het Frans gegeven worden.

(Advies 45.004 van 22 maart 2013)

- **OCMW van Elsene:**
in het rusthuis "Uren van Geluk" zijn de aanwijzingen voor het personeel in geval van brandalarm en alle informatieformulieren eentalig Frans. De meeste verpleegkundigen hebben onvoldoende of geen kennis van het Nederlands.

Het OCMW van Elsene is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT.

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Artikel 17, § 2, van de SWT, bepaalt dat de dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Aangezien niet alle instructies voor het personeel in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn, is de klacht op dit punt gegrond.

Ook de infobladen moeten steeds in het Nederlands en in het Frans beschikbaar zijn. Op dit punt is de klacht eveneens gegrond.

Wat de taalkennis van de verpleegkundigen betreft herinnert de VCT eraan dat het personeel dat omgang heeft met het publiek verondersteld wordt een taalkennis te bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

Artikel 21, § 2, van de SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen.

Artikel 21, § 5, van de SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT gelden de bovenvermelde verplichtingen bij iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht het statuut van de betrokkenen.

De klacht is op dit punt eveneens gegrond. Alle verpleegkundigen in het rusthuis "Uren van Geluk" moeten een taalkennis bezitten als voorgeschreven door de §§ 2 en 5 van artikel 21 van de SWT.

(Advies 45.019 van 19 april 2013)

- **OCMW van Elsene:**
in de diensten in de Paquotstraat is enkel een Franstalige adressenlijst beschikbaar voor het opzoeken van huisvesting.

Het OCMW van Elsene is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT.

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

De adressenlijst moet zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld zijn.

(Advies 45.021 van 19 april 2013)

- **OCMW van Elsene:**
in de diensten in de Paquotstraat werd eentalig Franse informatie opgehangen.

Het OCMW van Elsene is een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de betekenis van de SWT.

Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.

Het bedoelde informatieblad moet zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld zijn.

(Advies 45.022 van 19 april 2013)

- **Gemeente Watermaal-Bosvoorde:**
**vergunning voor het plaatsen van een container op de openbare weg:
op de website van de gemeente wordt gedetailleerde informatie verstrekt
in het Frans, terwijl deze informatie slechts summier wordt weergegeven
in het Nederlands;
uitreiken van in het Frans gestelde documenten.**

De website van de gemeente

De inlichtingen die worden verstrekt via de website van de gemeente Watermaal-Bosvoorde moeten beschouwd worden als berichten en mededelingen aan het publiek.

Een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is ertoe gehouden alle berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen naar luid van artikel 18 van de SWT (adviezen 32.065 van 6 juli 2000, 32.477 van 19 april 2001 en 35.011 van 9 oktober 2003).

De zinsnede "in het Nederlands en het Frans" betekent dat alle Nederlandse en Franse teksten die op de website voorkomen, op voet van strikte gelijkheid opgesteld dienen te worden, wat in casu niet het geval is.

De documenten die overgemaakt werden door de gemeentebtenaar

Overeenkomstig artikel 20, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de akten die de particulieren betreffen alsook de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen, die aan de particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende.

De ordonnantie was een intern document.

In dat geval dient verwezen te worden naar artikel 17, § 1, lid A, van de SWT, aangaande het taalgebruik in de binnendiensten van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren, en hun betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad. Indien de zaak uitsluitend in Brussel-Hoofdstad gelokaliseerd is (zesde lid) wordt verwezen naar de bepalingen waarin voorzien is in lid B, tweede lid. Overeenkomstig deze bepalingen is, indien de zaak is ingediend door een particulier, de door de plaatselijke dienst te gebruiken taal die welke gebruikt wordt door de particulier, in casu het Nederlands.

(Advies 45.063 van 18 oktober 2013)

– **OCMW van Anderlecht: eentalig Franse aanwijzingen.**

Aanwijzingsborden die worden aangebracht in de publieke zaal van het OCMW van Anderlecht zijn berichten en mededelingen die aan het publiek worden gericht door een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in de zin van de SWT.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 18 van de SWT stelt een dergelijke dienst de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans.

Volgens het OCMW zijn de aangeklaagde borden in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De klacht is ongegrond.

(Advies 45.098 van 18 oktober 2013)

– **Sint-Pieters-Woluwe: eentalig Franse borden.**

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

(Advies 45.147 van 13 december 2013)

– **Sint-Pieters-Woluwe: gemeentelijk blad "Wolu Mag".**

De gemeente kan haar verplichtingen inzake taalgebruik niet omzeilen door voor de publicatie van haar gemeentelijk informatieblad een beroep te doen op een private uitgever (artikel 50 van de SWT).

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied" (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De VCT stelt vast dat het tijdschrift van september 2013 niet helemaal in overeenstemming met haar vaste rechtspraak en met de SWT is gesteld.

(Advies 45.158 van 13 december 2013)

E. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- **Gemeente Watermaal-Bosvoorde:**
**vergunning voor het plaatsen van een container op de openbare weg:
op de website van de gemeente wordt gedetailleerde informatie verstrekt
in het Frans, terwijl deze informatie slechts summier wordt weergegeven
in het Nederlands;
uitreiken van in het Frans gestelde documenten.**

De website van de gemeente

De inlichtingen die worden verstrekt via de website van de gemeente Watermaal-Bosvoorde moeten beschouwd worden als berichten en mededelingen aan het publiek.

Een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is ertoe gehouden alle berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen naar luid van artikel 18 van de SWT (adviezen 32.065 van 6 juli 2000, 32.477 van 19 april 2001 en 35.011 van 9 oktober 2003).

De zinsnede "in het Nederlands en het Frans" betekent dat alle Nederlandse en Franse teksten die op de website voorkomen, op voet van strikte gelijkheid opgesteld dienen te worden, wat in casu niet het geval is.

De documenten die overgemaakt werden door de gemeentebtenaar

Overeenkomstig artikel 20, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de akten die de particulieren betreffen alsook de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen, die aan de particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of in het Frans, naar gelang van de wens van de belanghebbende.

De ordonnantie was een intern document.

In dat geval dient verwezen te worden naar artikel 17, § 1, lid A, van de SWT, aangaande het taalgebruik in de binnendiensten van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, hun betrekkingen met de diensten waaronder zij ressorteren, en hun betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad. Indien de zaak uitsluitend in Brussel-Hoofdstad gelokaliseerd is (zesde lid) wordt verwezen naar de bepalingen waarin voorzien is in lid B, tweede lid. Overeenkomstig deze bepalingen is, indien de zaak is ingediend door een particulier, de door

de plaatselijke dienst te gebruiken taal die welke gebruikt wordt door de particulier, in casu het Nederlands.

(Advies 45.063 van 18 oktober 2013)

V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Gemeente Voeren:**
versturen aan een Franstalig inwoner van Voeren:
van een in het Frans gestelde mail waarin vermeldingen in het Nederlands voorkwamen, in een omslag met eveneens vermeldingen in het Nederlands;
van een uitsluitend in het Nederlands gestelde uitnodiging.

1. Mail en omslag

De mail betreft een betrekking met een particulier in de zin van artikel 12, derde lid, van de SWT.

Deze mail, die in het Frans gesteld was, bevatte echter vermeldingen in het Nederlands (verzenddatum, referenties en gegevens van het gemeentebestuur).

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dienen alle vermeldingen die op een brief voorkomen echter in dezelfde taal als het geheel van de brief gesteld te zijn.

Hetzelfde geldt voor de vermeldingen en de poststempel op de omslag (cf. advies 39.194 van 15 mei 2009). De klacht is gegrond.

2. In het Nederlands gestelde uitnodiging

De uitnodiging die bij de mail gevoegd was, maakte integraal deel uit van de brief, en is dan ook een betrekking met een particulier die, overeenkomstig artikel 12, derde lid, van de SWT, in de taal van de bestemming gesteld had moeten zijn, in casu het Frans. De klacht is gegrond.

(Advies [$\langle \rangle$ 2N] 44.045 van 11 januari 2013)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Wemmel:**
mededelingen op huisvuil- en PMD-zakken;
afgegeven afvalkalenders;
afvalkalenders op de website;
toegang tot de website.

De klacht bestaat uit 4 delen die gericht zijn tegen diverse specifieke onderwerpen. De verschillende delen moeten dan ook als afzonderlijke klachten beschouwd worden.

Aangezien er volgens de vaste rechtspraak van de VCT slechts één klacht mag worden ingediend per aangetekende zending wordt enkel de eerste klacht (deel 1) van de zending in aanmerking genomen, met name de klacht tegen het feit dat de huisvuil/PMD-zakken die op de milieudienst verkocht worden een tweetalig (N/F) opschrift dragen.

Wanneer een bepaalde tekst zonder onderscheid des persoons en steeds op identieke wijze wordt verspreid door een overheid, dient hij beschouwd te worden als een bericht of mededeling aan het publiek. De eindcriteria zijn hoe dan ook de identieke vermeldingen en de min of meer ruime toegankelijkheid van de stukken (cf. advies 635 van 6 mei 1965).

Bovenstaande is van toepassing op de opschriften die op de huisvuil/ PMD-zakken worden aangebracht. Bijgevolg zijn deze opschriften berichten en mededelingen aan het publiek, en dit zonder onderscheid van de manier en de plaats waar deze vuilzakken verkocht worden.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Daarbij dient echter voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands; de Nederlandse tekst moet de Franse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011).

Naar analogie met het advies 43.102 van 20 januari 2012, dat verwijst naar het advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren, oordeelt de VCT dat de opschriften op de huisvuil/PMD-zakken van de gemeente Wemmel steeds in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor het Nederlands, moeten gesteld zijn.

De klacht is ongegrond.

(Advies 45.034 van 13 december 2013)

– **Postkantoor Wemmel:**
informatie op tussenschotten geeft geen voorrang aan het Nederlands.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Informatie op tussenschotten in een postkantoor is een bericht of mededeling aan het publiek en moet in de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn met voorrang aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands; de Nederlandse tekst moet de Franse voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011).

De bewuste panelen zijn op dergelijke wijze opgesteld dat, afhankelijk van de plaats waar de klant zich bevindt in het postkantoor, de mededeling in het Nederlands of in het Frans is gesteld.

Naar analogie met het advies 43.102 van 20 januari 2012, dat verwijst naar het advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren stelt de VCT het volgende:

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied, waar voor bepaalde gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De Nederlandse tekst en de Franse tekst zijn niet tegelijk zichtbaar wat het onmogelijk maakt voorrang te verlenen aan de taal van het gebied.

De klacht is gegrond.

(Advies 45.044 van 7 juni 2013)

– **Gemeente Wemmel:**
tweetalige folder "Wemmel, een parel".

De folder "Wemmel, een parel" is een bericht of mededeling aan het publiek uitgaande van een plaatselijke dienst gevestigd in een randgemeente.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Daarbij dient echter voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands; de Nederlandse tekst moet de Franse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011).

Naar analogie met het advies 43.102 van 20 januari 2012, dat verwijst naar het advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren stelt de VCT het volgende:

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied, waar voor bepaalde gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De Nederlandse tekst en de Franse tekst van de folder zijn niet tegelijk zichtbaar, wat het onmogelijk maakt om de Nederlandse tekst aan de Franse te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder. Anderzijds maakt de vermelding dat de Franse tekst zich aan de achterzijde in keerdruk bevindt duidelijk dat het Nederlands op de eerste plaats komt. De klacht is ongegrond.

(Advies 45.047 van 28 juni 2013)

– **Sint-Genesius-Rode:**
borden met de vermelding "*Déviation-Omlegging*".

De aangeklaagde borden zijn berichten of mededelingen aan het publiek uitgaande van een plaatselijke dienst gevestigd in een randgemeente in de betekenis van de SWT.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Daarbij dient echter voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands; de Nederlandse tekst moet de Franse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011).

Naar analogie met het advies 43.102 van 20 januari 2012, dat verwijst naar het advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren stelt de VCT het volgende:

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De aangeklaagde borden bevinden zich op het grondgebied van de gemeente Sint-Genesius-Rode. De Nederlandse tekst van de opschriften moet dan ook de Franse tekst voorafgaan.

Naar luid van artikel 50 van de SWT ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT.

De klacht is gegrond.

(Advies 45.055 van 13 september 2013)

– **Wemmel:**
tweetalige borden met voorrang Frans.

De aangeklaagde borden zijn berichten of mededelingen aan het publiek uitgaande van een plaatselijke dienst gevestigd in een randgemeente in de betekenis van de SWT.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Daarbij dient echter voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands; de Nederlandse tekst moet de Franse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011).

Naar analogie met het advies 43.102 van 20 januari 2012, dat verwijst naar het advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren stelt de VCT het volgende:

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De aangeklaagde borden bevinden zich op het grondgebied van de gemeente Wemmel en bijgevolg moet de Nederlandse tekst van de opschriften de Franse tekst voorafgaan.

De klacht is gegrond.

(Advies [\langle]1F] 45.060 van 13 september 2013)

– **Kerkefabriek Sint-Lambertus te 's Gravenvoeren:**
opnieuw plaatsen van borden aangaande de restauratie van de kerk die nog steeds in het Nederlands gesteld zijn ondanks VCT-advies;
plaatsen van een in het Nederlands gesteld opschrift op de gevel van de zaal naast de kerk.

De VCT bevestigt haar advies 43.102 van 20 januari 2012.

Artikel 1, § 1, eerste lid, van de SWT, bepaalt dat de gecoördineerde wetten toepasselijk zijn op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën en van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet. In de gemeenten omvatten de gedecentraliseerde diensten de kerkefabrieken (zie Parl. Doc., Kamer van Volksvertegenwoordigers, gewone zitting 1961-1962, verslag Saint-Remy van de Commissie voor Binnenlandse Zaken, nr. 331/27, pag. 6).

Overigens bevestigde de VCT reeds in haar advies 36.026 van 13 mei 2004 betreffende de borden waarop de restauratiewerken van de kerk van Moelingen worden aangekondigd, dat de kerkefabrieken onder de toepassing vallen van artikel 1, § 1, eerste lid, van de SWT.

Aankondigingsborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Het bord aangaande de restauratiewerken van de kerk alsook het opschrift op de gevel van de parochiezaal had in het Nederlands en het Frans gesteld dienen te zijn.

(Advies [\rangle]1N] 45.085 van 22 november 2013)

– **Gemeente Voeren:**
plaatsen van een bord op de gevel van de kerk van 's Gravenvoeren waarop de route van een processie wordt aangegeven. Implicatie van de gemeente.

Dit bord is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT, stelt dat in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans gesteld worden.

De VCT herinnert aan haar adviezen 41.091 van 30 april 2010 (straatnamen te Voeren) en 42.052 van 7 oktober 2010 (mountainbikenetwerk Euregio en aanleg van een fietspad te Voeren). De borden dienen tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige taalgebied Brussel-Hoofdstad. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven.

(Advies [$><1N$] 45.086 van 13 december 2013)

– **Wemmel:**
eentalig Franse vermelding op de Nederlandstalige zijde van tweetalige publicaties van de gemeente.

De bedoelde publicaties zijn een bericht of mededeling aan het publiek uitgaande van een plaatselijke dienst gevestigd in een randgemeente in de zin van de SWT.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Daarbij dient echter voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands; de Nederlandse tekst moet de Franse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011).

Naar analogie met het advies 43.102 van 20 januari 2012, dat verwijst naar het advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren stelt de VCT het volgende:

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied, waar voor die gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

In haar advies 45.047 van 28 juni 2013 betreffende de tweetalige folder "Wemmel, een parel" stelde de VCT dat de vermelding "*texte français en tête bêche*" op de Nederlandstalige zijde van de folder duidelijk maakt dat het Nederlands op de eerste plaats komt. Zij wees er evenwel op dat de mededeling ("*texte français en tête bêche*") eveneens in het Nederlands vermeld moet worden.

De mededeling "*texte français en tête-bêche*" op de Nederlandstalige zijde van het nummer 45 van het gemeentelijk infoblad en van het bericht aan de inwoners betreffende het meerjarenplan 2014-2019, diende voorafgegaan te worden door de Nederlandstalige mededeling "Franstalige tekst op de ommezijde".

De klacht is gegrond.

(Advies 45.133 van 22 november 2013)

– **Wemmel:**
index stratenplan is niet altijd opgesteld met voorrang voor het Nederlands.

De index van een stratenplan van de gemeente Wemmel is een bericht of mededeling aan het publiek uitgaande van een plaatselijke dienst gevestigd in een randgemeente in de zin van de SWT.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Daarbij dient echter voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands; de Nederlandse tekst moet de Franse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011).

Naar analogie met het advies 43.102 van 20 januari 2012, dat verwijst naar het advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren stelt de VCT het volgende:

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied, waar voor die gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De index van het stratenplan is opgesteld met voorrang voor het Nederlands. De straten met een andere beginletter werden als extra, met voorrang voor het Frans, aan de lijst toegevoegd om de Franstaligen in staat te stellen deze straten alfabetisch terug te vinden.

De klacht is ongegrond.

(Advies 45.150 van 22 november 2013)

C. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- **Openbare bibliotheek Wemmel:**
verstrekken van deels tweetalige (N-F) getuigschriften van ontlening, betaling contributie, betaling kopieerkaart.

Naar luid van artikel 26 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de aan de particulieren uitgereikte getuigschriften in het Nederlands of in het Frans, naar gelang de wens van de belanghebbende.

De getuigschriften dienden uitsluitend in de taal van de particulier, met name het Nederlands, gesteld te zijn.

(Advies 45.154 van 22 november 2013)

3. HOOFDSTUK DRIE: BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE GEMEENTEMANDATARISSEN

A. GEMEENTERAADSLEDEN

- **Anderlecht:**
tijdens de besloten zittingen en tijdens de commissievergaderingen die aan de gemeenteraad voorafgaan zijn geen tolken aanwezig;
niet alle documenten die door de schepenen verspreid worden zijn in de twee talen opgesteld.

Gemeenteraadsleden zijn openbare mandatarissen waarvoor geen enkele wetsbepaling eist dat zij beide talen waarvan het gebruik erkend is in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, begrijpen of spreken.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dient ieder gemeenteraadslid, in de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, om zijn mandaat te kunnen uitoefenen, niet alleen de oproepingsbrief, maar eveneens alle op de agenda geplaatste punten in zijn eigen taal te ontvangen, evenals de documenten die door het College aan de Raad worden bezorgd, in welke taal de zaak ook behandeld werd in de betreffende administratieve dienst (advies nr. 1526 van 22 september 1966, 1444 van 12 januari 1967, 25.157 van 16 februari 1995, 31.119 van 14 december 2000, 32.066 van 12 oktober 2000, 33.130 van 14 maart 2002 en 37.224 van 11 mei 2006).

Het mondelinge taalgebruik (Nederlands – Frans) bij de debatten in de gemeenteraden uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, is daarentegen volgens de rechtspraak van de VCT en van de Raad van State, vrij. Met het oog op het verzekeren van de goede werking van de gemeenteraad, kunnen de gemeenteraden, ongeacht de taal die wordt gebruikt, evenwel een beroep doen op vertalers (arrest van de RvS 19.907 van 13 november 1979), (advies VCT 40.147 van 15 mei 2009).

De klacht in verband met de niet altijd in de twee talen beschikbare documenten betreffende de op de agenda geplaatste punten, zoals ze door de klager geformuleerd wordt, is vaag en niet gestaafd met concrete voorbeelden. Op dit punt kan de VCT zich niet uitspreken over de gegrondheid van de klacht.

Wat de mondelinge tussenkomsten tijdens de besloten zittingen en de commissievergaderingen van de gemeenteraad betreft oordeelt de VCT dat, net als tijdens de openbare zittingen, het mondelinge taalgebruik (N-F) bij de debatten in een gemeente van Brussel-Hoofdstad vrij is.

Zij wijst er evenwel op dat elk raadslid, niet alleen in zijn taal (het Nederlands of het Frans) aan die debatten moet kunnen deelnemen maar ook het recht heeft om een antwoord op zijn vragen in zijn taal te ontvangen en bovendien het recht heeft om begrepen te worden door alle leden van deze raad, ook diegenen die zijn taal niet zouden kennen of spreken. Dit kan alleen als er iemand aanwezig is die voor de vertaling kan instaan, bijvoorbeeld een ambtenaar (zie hierboven vermeld arrest 19.907 RVS van 13 november 1979).

(Advies [< > 2N] 45.093 van 13 september 2013)

II. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel op 12 maart 2013 was de onthaalpagina van www.stib.be gedurende enkele uren in het Nederlands en het Engels gesteld.**

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Overeenkomstig dit artikel, dat meer bepaald verwijst naar artikel 40, tweede lid, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld.

De website van de MIVB is tweetalig. Hij bestaat uit een Nederlandse en Franse versie, welke enkel informatie in respectievelijk het Nederlands en het Frans mogen bevatten.

De Franse versie dient derhalve integraal in het Frans te zijn opgesteld, met uitzondering echter van de Nederlandse benamingen (eigennamen, plaatsnamen) waarvoor geen officiële vertaling bestaat.

Wat de in het Engels gestelde mededelingen betreft, oordeelde de VCT reeds in het verleden dat, wanneer zij aan een internationaal publiek gericht zijn, zij aan de in het Nederlands en het Frans gestelde mededelingen mogen worden toegevoegd (cf. advies 30.187 van 22 oktober 1998, 33.373/374/375 van 24 januari 2002, 41.076 van 18 september 2009 en 41.133 van 20 november 2009).

De diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dienen in hun berichten en mededelingen die in een andere taal dan het Nederlands of het Frans gesteld zijn, hun namen en adressen echter in beide talen (Nederlands en Frans) te stellen, dit, om aan te geven dat het Brussels

Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is (cf. advies 28.040/G van 4 juli 1996, 34.094 van 26 september 2002, 34.134 van 19 september 2002 en 38.128 van 6 februari 2009).
(Advies 45.074 en 45.123 van 4 oktober 2013 en 13 december 2013)

III. TAALEXAMENS

Taalgrensgemeenten:

afvaardiging van een waarnemer van de VCT bij alle taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd met toepassing van artikel 61, § 4, van de SWT.

Aan de VCT werd verslag uitgebracht over de volgende taalexamens die in 2013 werden georganiseerd.

Examen georganiseerd te :	datum:	verslag:
Ronse (stad)	26 januari	45.017
Ronse (politie en CALOG)	18 februari	45.018
Moeskroen en Komen (stad en politie)	27 maart	45.024
Moeskroen (OCMW)	18 april	45.032
Voeren (stad)	24 april en 8 mei	45.039
Edingen (stad)	29 mei	45.056
Ronse (politie)	20 september	45.156
Moeskroen (stad en politie)	7 oktober	45.112
Voeren (politie)	23 oktober	45.039
Ronse (stad)	16 november	45.152
Ronse (politie)	14 en 18 november	45.159

DEEL TWEE

**BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING**

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, § 5, van de SWT, bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van het Vlaams Parlement die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De NA hield in 2013 twee zittingen en bracht negen adviezen uit.

1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN

I. KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
op ticket van de betaalparking van de NMBS aan het station te Aalst staat tweetalige vermelding "Uw advertentie hier? Votre publicité ici?".

Eenzijds wordt de parking aan het NMBS-station van Aalst beheerd door haar dochteronderneming b-parking. Dat blijkt ook uit de vermelding op het parkeerticket zelf. Anderzijds is volgens de toelichting van de gedelegeerd bestuurder de vermelding "Uw advertentie hier? Votre publicité ici?" gebeurd door Publifer NV op een haar gedeeltelijk ter beschikking gestelde publiciteitsdrager (in casu een parkeerticket).

Publifer NV is een 50/50 *joint venture* tussen de NMBS-Holding en Clear Channel Belgium (de NMBS-Holding houdt 50% van het kapitaal in Publifer NV aan). Deze onderneming is belast met de exploitatie van het publicitair potentieel op het spoorwegdomein, waarvoor ze exclusiviteit heeft. Zij is krachtens een concessieovereenkomst de exclusieve concessiehouder van de publiciteit op het spoorwegdomein.

De concessie van Publifer NV heeft dan ook geen betrekking op het in concessie geven van een openbare dienst of van overheidstaken, zoals bedoeld in artikel 1, § 1, tweede lid, van de SWT, maar op een concessie van het openbaar domein voor een privaat gebruik (in casu publiciteit, reclame). De VCT en haar NA hebben zich reeds meermaals uitgesproken dat in dergelijk geval de SWT niet van toepassing zijn. (zie adviezen 30.073 van 27-5-1999, 30.209 van 24-9-1998, 32.345-32.382 van 21-12-2000, 41.063 van 23-10-2009, 43.151-43.152 van 14-10-2011). Een gelijkaardige redenering t.a.v. de publiciteit op naam en voor rekening van Publifer kan hier worden gevolgd.

De NA acht de klacht dan ook ongegrond.

Anderzijds merkt zij op dat het ticket nog een tweetalige vermelding bevat: "Het huishoudelijk parkingreglement is van toepassing – *le règlement d'ordre intérieur du parking est en vigueur*". Deze vermelding heeft op zich niets te maken met de exploitatie van het publicitair potentieel op het spoorwegdomein. Zij is voor rekening van de parkingbeheerder van de NMBS-stations, zijnde b-parking (filiaal dat wel aan de SWT is onderworpen). Deze kan die vermelding alleen aanbrengen in de taal van het gebied. In het homogeen Nederlands taalgebied waartoe Aalst behoort is dat het Nederlands.

(Advies 44.080 van 21 juni 2013)

- **Politie van Antwerpen:**
sturen van Nederlandstalige documenten met Franstalig adres.

Bovengenoemde documenten werden verstuurd in het kader van een gerechtelijke procedure, welke onder de toepassing valt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT in deze niet bevoegd.

(Advies 45.007 van 21 juni 2013)

- **Politie Brasschaat:**
de vzw Vrijheidsfonds te Sint-Joost-ten-Node ontving van de politie Brasschaat een proces-verbaal en een "antwoordformulier bij

verkeersinbreuk" die wel in het Nederlands waren gesteld, maar waarvan de adressering in het Frans gebeurde.

De NA stelt vast dat bovengenoemde documenten werden verstuurd in het kader van een gerechtelijke procedure, welke onder de toepassing valt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Aangezien de bevoegdheden van de VCT zich beperken tot het gebruik van de talen in bestuurszaken, is zij in deze niet bevoegd.

(Advies 45.008 van 21 juni 2013)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

- **Politie van Antwerpen:**
sturen van Nederlandstalige documenten met Franstalig adres.

Bovengenoemde documenten werden verstuurd in het kader van een gerechtelijke procedure, welke onder de toepassing valt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT in deze niet bevoegd.

(Advies 45.007 van 21 juni 2013)

- **Politie van Brasschaat:**
sturen van Nederlandstalige documenten met Franstalig adres.

Bovengenoemde documenten werden verstuurd in het kader van een gerechtelijke procedure, welke onder de toepassing valt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT in deze niet bevoegd.

(Advies 45.008 van 21 juni 2013)

2. HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK

Decreten

- **Electrabel:**
een afgevaardigde van de werknemers bij Electrabel productiezone Noord in Gent ontvangt e-mails in het Frans en het Engels.

De exploitatiezetels van Electrabel die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied vallen onder het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

De te gebruiken taal voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers alsmede voor de wettelijk voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen is het Nederlands.

De "sociale betrekkingen" omvatten zowel de mondelinge als schriftelijke individuele en collectieve contacten tussen de werkgevers en de werknemers, die rechtstreeks of onrechtstreeks verband houden met de tewerkstelling. "Sociale betrekkingen" tussen werkgevers en werknemers zijn onder meer alle betrekkingen tussen de werkgevers en de

werknemers die op het vlak van de onderneming plaatsvinden in de vorm van orders, mededelingen, publicaties, ...

De vraag rijst wat het statuut is van de aangeklaagde e-mails, mededelingen.

Electrabel maakt deel uit van de internationaal gestructureerde groep GDF-Suez. De meeste aangeklaagde documenten gaan uit van de *Direction des Communications GDF-Suez* en zijn bestemd voor alle vestigingen van de GDF-Suez groep en voor alle personeelsleden ervan.

In haar adviezen 36.025 van 8 april 2004 en 36.102 van 8 juli 2004 heeft de NA ten aanzien van een internationaal gestructureerd bedrijf geoordeeld dat de voor het personeel bestemde informatie die buiten het territoriaal toepassingsgebied van het decreet wordt geproduceerd, niet onder de toepassing van de bepalingen ervan valt. Informatie anderzijds die door de plaatselijke zetel aan het eigen personeel wordt gericht, valt wel onder de toepassing van de bepalingen van het decreet van 19 juli 1973 en dient in het Nederlands te worden gesteld.

De NA is van oordeel dat de e-mails gericht aan alle medewerkers van de GDF-Suez groep en uitgaande van de *Direction des Communications GDF-Suez* niet binnen het territoriaal toepassingsgebied van het decreet zijn geproduceerd en derhalve niet onder de toepassing ervan vallen. De e-mail van 31 oktober 2012 met als onderwerp "*Weekly STAR Reporting*" heeft blijkbaar niet dezelfde oorsprong. De NA gaat er, behoudens tegenbewijs, van uit dat deze e-mail vanuit de plaatselijke zetel van het eigen personeel is gestuurd en derhalve in het Nederlands diende te zijn gesteld.

De NA oordeelt derhalve dat de klacht ongegrond is ten aanzien van de e-mails uitgaande van de *Direction des Communications GDF-Suez*, en gegrond is ten aanzien van de e-mail van 31 oktober 2012 met als onderwerp "*Weekly STAR Reporting*". Zij neemt bovendien akte van de verklaring van Electrabel dat de groep, op verzoek van de werknemers, sinds einde 2012 ook de aangeklaagde mededelingen in het Nederlands vertaalt.

(Advies 44.101 van 1 maart 2013)

I. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

- **bpost – postbodes te Grimbergen:**
in Strombeek-Bever worden inwoners geconfronteerd met postbodes die het Nederlands niet kunnen of willen spreken.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT. Dit is het geval voor bpost.

Uitreikers van bpost die een gemeente van het homogeen Nederlandse taalgebied (zoals Grimbergen) bedienen, gebruiken in hun betrekkingen met particulieren het Nederlands.

Niemand kan in een gemeente van het Nederlandse taalgebied worden tewerkgesteld indien hij de taal van het gebied niet kent, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend of contractueel personeel. Hetzelfde geldt voor transfers, mutaties en bevorderingen. Al deze personeelsleden moeten kunnen aantonen dat ze voorafgaand aan hun tewerkstelling in het Nederlandse taalgebied de kennis van het Nederlands hebben.

De NA neemt akte van de verklaringen van bpost over de inspanningen om de taalwetgeving te respecteren. Zij stelt wel vast dat de concrete klachten te Grimbergen (Strombeek-Bever) niet formeel worden weerlegd. Zij kan er dan ook enkel van uitgaan dat zij met de werkelijkheid overeenstemmen en verklaart ze gegrond. Zij dringt er bij bpost op aan de dwingende bepalingen van de SWT inzake de taalkennis van het personeel tewerkgesteld in het Nederlandse taalgebied strikt na te leven.

(Advies 44.118 van 1 maart 2013)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Gemeente Oud-Heverlee:

in de Kauwereelstraat in de deelgemeente Sint-Joris-Weert staan wegwijzers waarop de Franstalige benaming "Grez-Doiceau" i.p.v. de Nederlandstalige benaming "Graven" vermeld wordt; op de gedenkplaat van de oud-strijders op het gemeentelijk kerkhof van de deelgemeente Blanden wordt de Franstalige afkorting C.R.A.B. i.p.v. de Nederlandstalige afkorting R.C.B.L. (Recruteringscentra van het Belgisch Leger) vermeld.

Wat het eerste punt van de klacht betreft stelt de NA vast, zoals blijkt uit wat volgt, dat er een officiële Nederlandstalige benaming bestaat voor de gemeente *Grez-Doiceau*, nl. Graven.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. *Aalst-Alost*, *Antwerpen-Anvers*, *Veurne-Furnes*, *Galmaarden-Gammerages*).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt), de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de SWT zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling) (zoals *Soignies-Zinnik*, *Tournai-Doornik*, *Lessines-Lessen*, *Mons-Bergen*, *Liège-Luik*, *Ath-Aat*).

Wat de huidige klacht betreft, is de naam van de gemeente bepaald in artikel 263 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 263, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

"Art. 263. § 1er. Les communes de Grez-Doiceau, Archennes, Biez, Bossut-Gottechain, et Nethen sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Grez-Doiceau.

§ 2. Est distraite de la nouvelle commune de Grez-doiceau et rattachée à la nouvelle commune de Beauvechain, la partie du territoire de l'ancienne commune de Bossut-Gottechain correspondant au hameau de Chabut."

"Art. 263. § 1. De gemeenten Graven, Herken, Biez, Bossut-Gottechain en Nethen worden samen gevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Graven.

§ 2. Van de nieuwe gemeente Graven wordt afgescheiden en bij de nieuwe gemeente Bevekom gevoegd het gebiedsdeel van de vroegere gemeente Bossut-Gottechain overeenstemmend met het gehucht Chabut."

De gemeente *Grez-Doiceau* heeft derhalve ook een officiële Nederlandse naam (vertaling) gekregen. Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen. De aangeklaagde wegwijzers te Sint-Joris-Weert en de gedenkplaat van de oud-strijders op het gemeentelijk kerkhof van Blanden zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, eerste lid, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van hun gebied, in casu het Nederlands.

Op de wegwijzers te Sint-Joris-Weert moet bijgevolg enkel de Nederlandse benaming "Graven" vermeld worden. De klacht is op dit punt gegrond.

Ook op het tweede punt is de klacht gegrond. Op de gedenkplaat van de oud-strijders op het gemeentelijk kerkhof van de deelgemeente Blanden moet enkel de Nederlandstalige afkorting R.C.B.L. (Recruteringscentra van het Belgisch Leger) vermeld worden.

De NA neemt akte van de mededeling van de gemeente dat zowel de wegwijzers als de gedenkplaat zullen worden aangepast.

(Advies 45.029 van 21 juni 2013)

II. CENTRALE DIENSTEN

BETREKKINGEN MET PLAATSELIJKE DIENSTEN

- **FOD Financiën:**
in het Nederlands en het Frans gesteld e-mailbericht van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie aan de gemeente Sint-Pieters-Leeuw.

Centrale diensten, zoals de FOD Financiën, gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied (artikel 39, § 2, van de SWT). Het e-mailbericht van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie aan de gemeente Sint-Pieters-Leeuw, gemeente van het homogeen Nederlandse taalgebied, diende uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is derhalve gegrond.

De VCT neemt akte van de uitleg dat de gemeente Sint-Pieters-Leeuw per vergissing werd opgenomen in de lijst van de tweetalige gemeenten en dat het databestand werd aangepast.

(Advies 45.013 van 21 juni 2013)

DEEL DRIE

BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING

Met toepassing van artikel 61, § 5, van de SWT, waakt de Franse afdeling (FA) van de VCT over de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.

De FA vergaderde niet in 2013 en bracht dan ook geen enkel advies uit.

INHOUD

ALGEMEENHEDEN	3
1. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST	4
A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE	4
B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST	4
2. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE	5
RECHTSPRAAK	7
DEEL EEN	9
VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN	9
1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN	10
I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT	10
DIENSTEN EN ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT	10
II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	12
A. SWT NIET VAN TOEPASSING	12
B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN	13
2. HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK	13
I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT	13
A. TRAPPEN VAN DE HIËRARCHIE EN TAALKADERS	13
a) Algemeenheden	13
1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN	13
2. TOEZICHT EN NALEVING VAN DE TAALKADERS	14
3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS	29
B. BEHANDELING IN BINNENDIENST	30
C. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	30
D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	33
E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	35
II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN	38
A. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	38
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	38
C. BERICHTEN, MEDEDELINGEN EN FORMULIEREN AAN HET PUBLIEK	50
III. GEWESTELIJKE DIENSTEN	54
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	54
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	56
IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD	58
o GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN	58
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	58
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	60
o GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW – BRUSSELSE AGGLOMERATIE	62
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	62
B. BEHANDELING IN BINNENDIENST	66
C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	66
D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	69
E. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	73
V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	74
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	74
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	74
C. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN	79
3. HOOFDSTUK DRIE: BIJZONDERE RUBRIEKEN	79
I. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE GEMEENTEMANDATARISSEN	79
A. GEMEENTERAADSLEDEN	79
II. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN	80
III. TAALEXAMENS	81
DEEL TWEE	82
BIJZONDER VERSLAG VAN DE NEDERLANDSE AFDELING	82
1. HOOFDSTUK EEN: ALGEMEENHEDEN	84
I. KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	84
A. SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING	84
B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN	85

2. HOOFDSTUK TWEE: RECHTSPRAAK	85
Decreten	85
I. PLAATSELIJKE DIENSTEN	86
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	86
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	87
II. CENTRALE DIENSTEN	88
BETREKKINGEN MET PLAATSELIJKE DIENSTEN	88
DEEL DRIE	89
BIJZONDER VERSLAG VAN DE FRANSE AFDELING	89
INHOUD	91